

SÂMIHA AYVERDİ ANADOLU LİSESİ

2018 - 2019

İmtiyaz Sahibi
Mehmet KURTAY

Yayın Yönetmeni
Emine Seval YARDIM
Sedanur ÖDEMİŞ

Genel Koordinatör
Selin Naz ÇOBAN
İdal YURUL
Esra BAKKALOĞLU

Tasarım ve Uygulama
Emrecan UĞUR

Derginin yapımı,
"Yayın İletişim Kulübü"
öğrencilerinin çalışması ile
gerçekleştirilmiştir.

İrtibat
samihaayverdi.meb.k12.tr
Maltepe Mahallesi, Askeri
Fırın Sk. No:4 Zeytinburnu/
İSTANBUL
34010 İstanbul

Baskı
Arı Matbaası
Davutpaşa Cad. Emintaş
Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/39
TOPKAPI/ İSTANBUL
Tel :90 212 565 25 99
Fax:90 212 613 84 38

Bu Sayımızda

SAKLI COĞRAFYA.....	6
AYVERDİLİ OLMAK	8
TÜBİTAK'TA YENİDEN.....	9
BİLİME FELSEFİ AÇIDAN BAKIŞ.....	10
BİLİMİN SANAT HÂLİ.....	12
SOSYAL BİLİMLER KULÜBÜ	13
TÜRK RESİM SANATI.....	14
AYVERDİ'DE SANAT ETKİNLİKLERİ	15
MEDENİYETİMİZİN KÖŞE TAŞI; FUAT SEZGİN.....	16
SAAL TEKNOLOJİ TAKIMI KURULDU, KAPINIZDA BEKLEYEN BİRİLERİ... 18	
AYVERDİLİ.....	19
HOCAM BİZ GÖREVLİYİZ: NEDEN SOSYAL ETKİNLİK?	20
104. DOĞUM GÜNÜNDE HALDUN TANER	22
NİTELİKLİ Mİ EDEBİYAT?, YASAK GİBİ	23
DİLDEN DİLE, ÖZLENECEK ANLAR	24
YAN ATEŞ BÖCEĞİ	25
ACABA MÜSAİT MİDİR?	26
BEPP, GÜLÜMSE.....	27
OULİPO NEDİR?, ANKA MİSALİ	28
UZAYDAN YENİ HABERLER GELDİ	29
AYVERDİ'DE BU SENE.....	30
AYVERDİ'YE VEDAM	32

*“İnsan her şeyi anlatamaz,
zaten kelimeler de her şeyi
anlatmaya yetmez.”*
-Cengiz Aytmatov

Velhâşul-ı

*“Bilmem ki, aslında dost ve ikiz yaratılmış,
şu birbirini tamamlayıcı madde ile mânânın
ne diye arasını açar, açar da kimsenin ede-
meyeceği düşmanlığı kendimize ederiz. Bu
âlemde, kendi kendinin câhili olana, kendin-
den büyük düşman, kendi kendini bilene de,
kendinden sâdik dost var mıdır?”*

-Sâmiha Ayverdi

*“Tevâzuun artmasına sebep, in-
sanın çok şey öğrenmesindedir.
Zira geride ne kadar çok şey ol-
duğunu görür ve kendisinin bir
şey bilmediğini anlar.”*

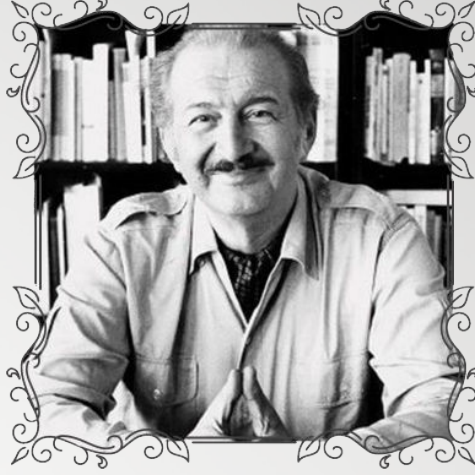
-Süheyl Ünver

Kelam...

“Gayretim bir kısmı bilim dünyasına hizmet, ama diğer çok mühim bir gayesi ise; koskoca bir İslâm âleminin yitirmiş olduğu kendine hürmeti, güveni ve insanlık tarihindeki yerini hatırlatmak, kaybettiklerini iade etmek içindir.”

-Fuat Sezgin

“Yaşamak bilmekten üstündü belki ama, yaşamakla bilmeyi karıştırmak da pek küçümsenecek bir bileşim olmasa gerek.”

-Haldun Taner

“Öğren, oku öğren, danış öğren, bilenle düş kalk, senden az bilen sana gelsin, sen ona değil, senden çok bilene git.”

- Tarık Buğra

Değerli Okuyucular,

Her yıl düzenli olarak çıkardığımız dergimizin, 2018-2019 sayısı ile karşınızdayız. Bu sayımızda konu başlıklarımızı 2019 yılının "Prof. Dr. Fuat Sezgin Yılı" ilan edilmesinden dolayı bilim etrafında topladık.

Dergimizin içeriğini inşa ederken, Prof. Dr. Birol Emil'in şu sözleri bizlere ışık oldu; "İlim insanı çeviren dış kâinatı, san'at ise onun kadar sonsuz ve esrarlı olan insanın iç kâinatını araştırır. İlim aklın ve zekânın, san'at ruhun ve muhayyilenin eseridir. Birincisi hakikati, ikincisi güzelliği arar." Esas aldığımız tema doğrultusunda ilerlerken Fuat Sezgin başta olmak üzere çeşitli şahsiyetlerin portreleriyle sizleri selamlamayı uygun gördük. Teknolojinin, bilimin, ilimin ve fikrin iyi işler için kullanıldığı ve paylaşıldığı zaman güzelliklere kucak açtığını düşünerek ilerledik. Bu yolculukta edebiyat, sinema, müzik, resim gibi duraklarda soluklandık. Çeşitli konularda yapılan araştırmalara ve farklı kalemlerin gücüne, denemelere, eleştirilere, hatta vedalara yer verdik. Başarılarımız, projelerimiz, etkinliklerimiz ve kazanımlarımızı da sizinle paylaştık. Yazdık, çizdik, düşündük ve karşınıza çıktık.

Hedeflediğimiz noktaya varırken kendimize, yaşadığı âlemin seyrine kapılıp özünden, hakikatten, inançtan uzaklaşan; yaratıcısıyla arasındaki bağı kuvvetlendirecekken akışkan bir modernitenin ritmine kapılıp ilâhi olanla arasına perde örten insana el uzatan, parçadan ziyade 'bir ve bütün' anlayışını destekleyen ve mücadelesini süngü ile değil fikir ile veren Sâmiha Ayverdi'yi öncü kabul ettik.

4

Bizi her yıl bir arada tutan ve buluşturan Sarmaşık ekibine, derginin oluşmasında büyük bir emeğe sahip olan öğretmenlerimize, desteğini esirgemeyen mezunlarımıza ve öğrenci arkadaşlarımıza teşekkürlerimizi sunuyoruz.

İlimin aydınlattığı yollarda buluşmak dileğiyle.

Ayverdi Ailesi

Sevgili Öğrenciler;

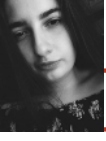
“Eğitim, ailede başlar, okulda şekillenir ve hayatta devam eder.” Esas alınan söz budur. Eğitim sadece akademik anlamda belli bir konuda bilgi ve beceri kazanmak, kendini yetiştirmek değildir. Bizim için eğitim; aynı zamanda siz gençlerin toplum yaşamında yerlerini almaları için gerekli bilgi, beceri ve anlayışları edinmeleri, kişiliklerini geliştirmeleri anlamına da gelir. “En büyük hüner iyi insan olabilmektir” diyen Sâmiha Ayverdi’nin manevi rehberliğinde, “akl-ı selim, kalb-i selim, zevk-i selim” gençler yetiştirmek idealimizdir. Eğitiminiz süresince üstlendiğiniz sosyal görevler de sizlerin gelişimi, toplum içinde yer edinebilmeniz, kendinizi en iyi ve doğru şekilde ifade edebilmeniz için önemlidir. Sizi geliştirecek ve şekillendirecek sosyal görevlerden biri de okul dergisidir. Okul dergileri, sizlere kendinizi ifade edebilme olanağı sağlayan en faydalı araçlardır. Kendini iyi ifade eden bireylerin özgüveni gelişir, iyi iletişim kurma özelliği kazanırlar. Bu bireyler iyi gözlem yapma, analiz etme ve yorumlama yeteneğine sahip olurlar. Haliyle böyle kişilerin düşünceleri önemsenir ve toplum içinde rahatlıkla yer edinebilirler. Duyguları, düşünceleri, görüşleri yazıya dökülmek ve aynı zamanda bunları paylaşmak önemli bir iştir. Siz sevgili öğrencilerimiz de bu platformda kendinizi bu konularda geliştirme fırsatı buluyorsunuz. Eminim ki aranızdan geleceğin yazarları, şairleri, senaristleri, söz yazarları, bilim insanları çıkacaktır.

Eğitimde emek, karşılıklı sevgi, saygı ve iyi niyet olduğu sürece varılmak istenen hedefe ulaşılabilir. Yaptığımız ve özverimizi kattığımız bu işler mutlaka bir gün sonuç verecek ve hayatınıza en güzel şekilde dokunacaktır. Bu derginin çıkarılmasındaki amaç da siz gençlere düşünme, araştırma yapma, yazı yazma alışkanlığı ve yeteneğini kazandırabilmek; düşüncelerin, duyguların ve bilginin paylaşılmasını sağlamak; öğrencilerimizin kendilerini en doğru biçimde ifade edebilecekleri ortamı onlara sunmaktır.

Dergimizin çıkarılmasında emeği bulunan tüm öğretmen arkadaşlarımı ve öğrencilerimi tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyorum.

Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi ailesine katıldığım günden bugüne kadar gerek idari kadromuzda gerek öğretmen kadromuzda gerekse öğrencilerimizde gördüğüm ve değişmeden devam eden temel nokta azim, kararlılık, çalışma şevki ve gelecek adına konulmuş hedeflerdir. Bu azim ve kararlılık var olduğu sürece karanlığa ışık olacağınıza inanıyor, hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Mehmet KURTAY

SELİN NAZ ÇOBAN
11-G/TM

Her sabah uyandığımızda gördüğümüz bir mavilik, gökyüzü diye tabir ettiğimiz o koca boşluk. Yalnızca üzgünken başımızı eğdiğimizde fark ettiğimiz o kahverengi toprak. Sıcaktan bunaldığımızda yanına gittiğimiz koca gövdeli ağaçlar. Hepsini basit bir anlam aslında bizler için. Gökyüzünün şahit olduğu koca bir geçmiş, toprağın altında kalan veyahut üstünde süregelen bir medeniyet... Nesillere şahitlik eden koskoca çınarlar olarak düşünmüyoruz onları. Toprağın bir dili olduğunu bilmiyoruz.

Her yıl Sâmiha Ayverdi'yi Anma Töreni'nde misafirlerimizin karşısına yeni ve farklı bir proje ile çıkmayı hedefliyoruz. Bu yıl da Sâmiha Annemizin coğrafyasını karış karış gezme düşüncesiyle projemize başladık. Bir hedefimiz vardı ve bu hedefi gerçekleştirmek, onun coğrafyasını anlamlandırabilmek için 52 kişi hep beraber bir yola çıktık. Bu yolda tökezlediğimiz de oldu, düştüğümüz de; yeri geldi birbirimize el uzattık yeri geldi birimizin yapamadığını öbürümüz yaptık. Ama sabrettik ve sonunda misafirlerimizin karşısına bir kitapla çıkmayı başardık:

6

Sâmiha Ayverdi'nin Coğrafyası: Bir Toponomik Analiz Denemesi...

Sâmiha Ayverdi'nin COĞRAFYASI

Araştırma-İnceleme

**SÂMİHA AYVERDİ
ANADOLU LİSESİ**

SAKLI

Kolay olmadı, evet. Bilgisayar başında sulanan gözlerimiz, belgeyi kaydedemeyişimiz, tatil boyunca veri analizi yapışımız hepsi bizde tatlı-acı hatıralar bırakmadı değil. Uğraştığımız her bir kitapta, her bir makalede hedefimize bir adım daha yaklaşıyor olmak bizim için en büyük keyifti aslında. Her sabah Seval Hoca'nın yanına gidip veri kontrolü yapmak, Havva Hoca'yı koridorda her görüşümüzde boynuna atlayıp sınıksı sarılmak veya sınıfta oturup hep bir ağızdan "Burası neresi? Sen burayı biliyor musun? Benim kitabım bitti galiba" diye konuşurken aklımıza kazınan her bir anı bize her gün biraz daha şevk kazandırıyor. "Her yazarın bir coğrafyası vardır." sloganıyla Ayverdi'nin eserlerinde 1863 farklı başlıkta 16.838 yer adı tespit ettik. Ve bu yer adlarının hepsi farklı bir hikâye, farklı bir anlam ifade etmekteydi.

Ayverdi'nin eserlerinde ilk bakışta öne çıkan tarih gibi görünse de aslında o, hem romanlarında hem fikrî yazılarında geniş bir coğrafi alana eğilir ve çeşitli meseleler etrafında değişik coğrafyaları yazılarına taşır. Şunu ifade etmek gerekir ki, Sâmiha Ayverdi'de coğrafya sadece biyolojik tecrübeden, hayatı şekillendiren mekândan ibaret değildir. O, coğrafyayı bir medeniyet unsuru olarak görmekte, bir anlam yüklemekte ve okuyucuya vermek istediği mesajın bir parçası haline getirmektedir.

"Medeniyet kurucu zihniyetimizi, arkeolojik olmaktan çıkararak kurucu niteliğine tekrar kavuşturmanın kaynaklarını vermesi bakımından kritik anlam ve öneme sahip olan Sâmiha Ayverdi" de coğrafya kimlik kurucu bir değer taşımaktadır. Sâmiha Ayverdi'de, tarih gibi coğrafyanın da ele alınışını incelemek, aynı zamanda medeniyet tasavvurunun izini takip etmektir. Çünkü onun üzerinde durduğu coğrafya tarih, kültür ve medeniyet noktasında bir kimliğe ve bütünlüğe sahip bir medeniyet coğrafyasıdır.

Yazar, kaybolan medeniyet değerlerine ait, hafızasında ne varsa kayıt altına almayı "cemiyetin hayat ve devam gücüne güç katmak", "ödenmez bir borcun ve mes'ud bir vazifenin ta kendisi" olarak görmektedir. İşte bu sebeptendir ki Sâmiha Ayverdi'de coğrafi yer adlarının en çok geçtiği eser türü hatıratlardır.

Ayverdi'nin eserlerindeki yer adlarının %65,6'sı Osmanlı coğrafyasına, %34,4'ü diğer coğrafyalara aittir. Bu sayısal veriler bize Sâmiha Ayverdi'nin seçtiği coğrafyanın, Osmanlı coğrafyası olduğunu göstermektedir. Neredeyse bütün Osmanlı haritası onun eserlerinde yer bulmuştur. Yazarın Osmanlı coğrafyası içinden seçtiği mekânlar da ayrıca dikkate değer bir çerçeveye çizmektedir. Ancak Ayverdi'nin asıl yapmak istediği bize bu

COĞRAFYA

coğrafyanın ruhunu anlama yolunu açmaktır. Bunun yolu ise İstanbul'u anlamaktan geçmektedir. Çünkü, Sâmiha Ayverdi'de coğrafyanın ruhu da kalbi de İstanbul'dur. O, İstanbul'u Türk kültür ve medeniyetinin en üst seviyedeki merkezi olarak görür.

Ayverdi için İstanbul, insanın ve toplumun saadeti için esas almış, her yönüyle incelenmiş, estetik bir değer kazanmış bir kültür ve medeniyetin hem zirvesini hem merkezini temsil etmektedir. O, bunu "İstanbul Medeniyeti" diye adlandırırken şehre müstakil bir şahsiyet vermektedir. İstanbul medeniyetini hem bütün olarak ele almakta hem de en ince ayrıntısına kadar bütün unsurlarını tespit ederek, bu medeniyetin bütün unsurlarının dökümünü yapmaktadır. Nitekim Sâmiha Ayverdi'nin taranan eserlerinde geçen kullanım sıklığı en yüksek kelime "İstanbul" dur. Ayverdi'nin İstanbul'unda ilk sırada anlattıkları Boğaziçi, Çamlıca ve Şehzadebaşı'dır. Sâmiha Ayverdi'de Boğaziçi Türk İstanbul'u temsil eden bir medeniyet merkezi, Şehzadebaşı ve Çamlıca da çocukluğunun geçtiği muhitler olarak hem hayat hem de kültür coğrafyasının parçalarıdır. Gerek "İstanbul" kelimesi özelinde, gerekse İstanbul'a ait kullanımların oranı Sâmiha Ayverdi için yaygın olarak kullanılan "İstanbul yazarı" nitelemesini çok açık bir şekilde onaylamaktadır. Ancak bu noktada yazarın İstanbul'a yüklediği anlam değeri açısından bakıldığında Sâmiha Ayverdi'nin bir medeniyet yazarı olduğunu söylemek daha doğru olacaktır.

Yazarın seçtiği dile getirilmesi kadar, bütün bu coğrafi ufku aynı merkezî düşünce etrafında şekillenmesinin işaret ettiği kavram, halk-ı cedîd'dir.

"Ölmek, dirilmek, eskimek, yenilenmek kıyâmetin bir türlü südür. Onun için gözleri gönüllerine açık olanlar, 'halk-ı cedîd'i her an görür ve yaratılış âleminin her lâhza bir başka libâsa bürünüp bir gûnâ boy gösterişini seyredeler.

Tabiat ve beşeriyet kayıtlarının kulluğundan yakasını kurtarmış olanlar için bu budur. Amma nazarları dış âlemin çalılıklarına takılıp kalmış olanlara göre elbette ki 'halk-ı cedîd' diye bir şey yoktur.

Biz, ferd olarak da cemiyet olarak da, çocuklar gibi dış âlemin büyüüne çokça tutulur olduk, amma dönelim... Kendimize, kendimizde mahfuz olan hayat ve bekâ iksîrine yeni baştan dudak değdirelim. Tâ ki yokluğun bağrından varlık başkaldırsın ve gebe olan zaman, hâmil olduğu 'halk-ı cedîd'i bir kere daha doğurup beşiğinde de sallasın...

Biz, bir târih, bir an'ane, bir görüş, bir nizam, bir üslûp, bir medeniyet kaybettik. Amma dirilişe inanıyoruz. 'Halk-ı cedîd' nüktesi ayân olacak ve ademin bağrında yeni bir hayat, yeni bir çehre ile baş kaldıracaktır. Böylece de, dermansız bir ihtiyar gibi yorgun düşmüş zaman, ezelden ebede kim bilir kaçınıcı seferini yapacak, kaçınıcı gidış gelişin ayak seslerini duyuracaktır?"

Sonuç olarak şunu söylemek mümkündür: Sâmiha Ayverdi'de coğrafi algı bir şuurdur ve bu şuur, medeniyet kurucu bir değer olarak tüm eserlerine hâkimdir.

Proje boyunca arkadaşlarımızdan öğretmenlerimize kadar herkese ayrı ayrı teşekkür ediyor ve bu güzel projede bize yer verdikleri için büyük bir minnet duyuyoruz.

Berber nice projelere, nice sosyal etkinliklere...!

Ayverdili Olmak

"Biz Ayverdiliyiz"

İDAL YURUL
9-H

Lise her şeyden farklıdır derlerdi bizlere. Gerçekten de haklılarımış. Okula girdiğimiz andan itibaren bizleri sıcacık sevgisiyle karşılayan Ayverdi camiası tüm liselerden farklı olarak bizlere aile kavramını en içten şekilde yaşatmakta. Biri bize okulumuzu sorduğunda gururla Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi, göğsümüzü kabarta kabarta Ayverdiliyim diyebilmek...

Her sabah Biz Ayverdiliyiz marşı ile girdiğimiz, Hüseyin Hoca'nın ısrarla her törende kıyafet konusuna değindiği, Seval Hoca ile ölçüyü öğrendiğimiz bu güzel lisemiz bizlere her şeyden önce, kişisel niteliklerimizi dikkate alarak en iyi üniversitelere yerleşecek akademik başarıyı sağlamakta; milli ve manevi değerlerimizi yaşatan yaşayan özgüveni yüksek, çağımızın gelişen ihtiyaçlarına cevap verebilecek nitelikte yetiştirmektedir.

Sadece eğitimden ziyade aile olmayı; çeşitli ders kazanımları dışında insanlığı, sevgiyi, anlayışı ve saygıyı öğrenebildiğimiz yerdir Ayverdi. Ayverdili olmak farklıdır. Her sabah bir heyecanla gidip güler yüzlü öğretmenlerimizin selamı ile başlamaktır güne. Forma giymediğiniz için azar işitmek, Züleyha Hocanın nöbetçi olduğu katta kurallara ayrıca özen göstermektir. Acaba bugün neler öğreneceğim diyebilmektir.

Okul bizim için sadece dersten ibaret değildir. Ayverdi bizim evimizdir. Kocaman bir aileyiz. Her sene aileye katılan bireyler ile sanki yıllardır tanışıyor muyuzcasına, kardeşesine kalplerimize kazırız birbirimizi. Ayverdi'de edinilen mükemmel arkadaşlıkları, edinilen tecrübeleri, size daima destek olacak insanları sayabilmeniz mümkün değildir. Üst sınıflar olsun mezunlar olsun aramızda hiçbir şekilde dışlama, ayrımcılık yoktur. Hepimiz birbirimizin kardeşiyiz ve sınav zamanları dahil çeşitli tecrübelerimiz ile birbirimize yardımcı ol-

maya çalışırız. Öğretmenlerimizin tek derdi müfredatı yetiştirmek değil bizlere bir şeyler katabilmektir. Hayatı öğretebilmektir amaçları; olaylara tarafsız bakabilmeyi, demokrasiyi özümsememizi sağlamayı, belli gayeye sahip öğrenciler yetiştirebilmeyi, yaşanan her zorluğa rağmen özgüvenli bir şekilde dimdik ayakta durmayı kazandırabilmektir bize. Sorumluluk almayı, işimizi en mükemmel şekilde yapabilmeyi kısacası her şeyi... Etkinlikleri koordine eden biz öğrencilersek sorumluluk alabilelim diyedir. Semiha Hoca bu güzel olmamış diyorsa en iyisini yapabilelim diyedir. Muzaffer Hoca sorulara palavra diyorsa çözebileceğimizi düşünüp bize o güveni kazandırabilmek içindir.

Bir de lisemizin dillere destan konferans salonu vardır ne hikmettir ki bir gün boş olduğu görülmemiştir. Her gün, biz öğrencilere heyecan verecek yeri geldiğinde eğlendirecek yeri geldiğinde düşündürecek programlar ile dolup taşmaktadır. Her biri kolay gözükse ancak çokça emek ile hazırlanan etkinliklerimizin sahne kısmı kadar sahne arkası da eğlence ile geçmektedir. Etkinliklerde her Ayverdilin yüzünde bir heyecan bir neşe vardır. Sahnemizin dili olsa anlatacağı; ciddiyet ile konuşan öğretmenler, şarkı söyleyen, şiir okuyan, neşeye rollerini canlandıran, heyecanla sahne arkasında koşuran ve tamamlanınca bunları neşe ile izleyen öğrenciler ve öğrencileri ile gururlanan öğretmenler olur. Ne olursa olsun o sahnede gerçekleştirilen etkinlik en iyisidir.

Hepimiz Ayverdi ailesinin yeni üyeleriyiz. Sâmiha Anneyi yaşatacak, ülkeye yön verecek yeni ruhlar; hedeflerinden vazgeçmeden daima ilerleyecek, ülkemizi muasır medeniyetler seviyesine çıkaracak olan biziz. Lisemizi yükseltecek olan biziz.

Ayverdili olmak ayrıcalıktır ve BİZ AYVERDİLİYİZ!

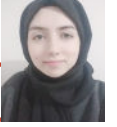

DİLAY ERGENÇ
11-C

TÜBİTAK

SENA SAĞDIÇ
10-B

TÜBİTAK'TA YENİDEN

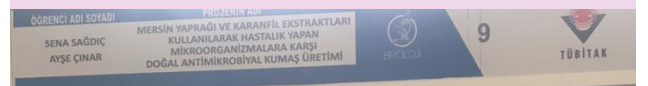
SAĞLIK ÇALIŞANLARINA ŞİDDETİN SOSYOLOJİK ANALİZİ

2 Ekim 2018'de Fikret Hacıosman'ın ölümünün sadece 2 dakikaya sığdırılarak haberlerde yer verilmesi TÜBİTAK 50. Lise Öğrencileri Araştırma Projeleri Yarışması'na katılmamıza zemin hazırladı. Nimet Hoca önderliğinde çıktığımız bu yolda, aslında vefat eden sağlık çalışanlarının sadece Fikret Hacıosman ile sınırlı kalmadığını, medyada bulunmamasına rağmen birçok sağlık çalışanının şiddet yüzünden hayatını kaybettiğini öğrendik. Araştırmamızı biraz daha derinleştirdiğimizde, Sağlık Bakanlığı'nın verilerine rastlayınca yaşadığımız üzüntüleri ne yazık ki kelimelere dökmek mümkün değil. Mayıs 2012- Nisan 2018 tarihleri arasında kayıtlara geçen şiddet vakası sayısının 68.375 gibi ciddi bir rakam olduğunu fark ettiğimizde daha geniş kapsamlı literatür taramaları yapma isteği duyduk. Ama ne yazık ki literatür taramaları yaptığımızda şiddetin taraflarından biri olan hasta/ hasta yakınlarının şiddet algısını ortaya koymaya yönelik araştırmaların yok denecek kadar az olduğunu fark ettik. Bu bağlamda çalışmamızı diğerlerinden ayıracak bir özelliği de bulmuş olduk. Hem sağlık çalışanlarının hem de hasta/ hasta yakınlarının şiddet algısını ortaya koymaya yönelik iki farklı anket formu hazırladık. İki farklı anket formunu hazırlamak gibi anket katılımcısı da bulmak bizim için bir hayli zordu. 176 sağlık çalışanı, 170 hasta/ hasta yakını olmak üzere toplam 346 gönüllü anket katılımcısına ulaştık. Anketlerimizi sisteme girdikten sonra geriye SPSS analizi kalıyordu. SPSS' ten aldığımız verilerle birlikte rapor yazma işini de sonlandırarak başvuru işlemlerimizi yaptık. 12 Şubat'ta TÜBİTAK'ta yayınlanan bölge sergisi çağrısında isimlerimizi görmek ise paha biçilemez bir duyuydu. Proje sergisinde de Avrupa Bölge Birinciliği ödülünü kazanarak okulumuza bir TÜBİTAK başarısıyla daha döndük. Bizden desteğini hiç esirgemeyen başta danışman öğretmenimiz Nimet Kılıç olmak üzere okul idaremize ve Ayverdi ailesine teşekkürlerimizi sunarız.

DOĞAL KUMAŞ ÜRETTİK!

Bir proje yapmak için ne üzerinden yapmanız gerektiğini bilmeniz, bunun için de çevrenizde ne var ise onlar üstünden akıl yürütmeniz gerekiyor. Bizim aklımızda daima doğal bir şeyler üretmek vardı aslında, sadece ne yapsak bilmiyorduk. İnsanlara faydalı olmalıydık ve doğal bir şeyler olmalıydı. Fakat piyasada doğal olarak üretilen bir sürü ürün vardı. Şampuanlar, sabunlar... Annemin bana bir gün mersinleme geleneğinden bahsetmesi benim aklıma kumaş üretimi fikrini getirdi. Mersin hem güzel kokan bir bitkiydi, hem de antimikrobiyal özelliği de vardı. Bir kumaş üretilbilirse çok güzel olur diye düşündük. Böylece proje geliştirdik ve bizim projemizin temeli Anadolu'daki mersinleme geleneği oldu. Bir gelenekten, fikirden proje üretmeye çalıştık. Daha sonra araştırmalarımızı yaptık ve gerekli destek için yardım istedik. Projemiz mersin bitkisi temelli olacaktı fakat yetersiz geleceğini düşünerek birkaç deney yaptık ve birkaç madde ekledik. Gül suyu, karanfil, okaliptüs ve portakal kabuğunun antimikrobiyal özelliğini test ettik ve sonuç olarak ikinci bitkimizin karanfil olabileceği kanısına vardık. Daha sonra antimikrobiyal özelliğinden emin olduğumuz bitkilerimizi kumaşlara uyguladık ve deneyimiz başarıyla sonuçlandı. Hiç kolay değil fakat iş sadece istemek ve düşünmekte bitiyor. Biz istedik, düşündük, başardık ve İstanbul/Avrupa sergisine davet edildik. Maalesef ki yarı finali geçemedik. Fakat bu projenin bizim daha ilk adımımız olduğunu biliyorduk ve projemizin yeni fikirlere ışık tutacağından eminiz. Daima destekçimiz olan Zehra Menemen Şahin Hocamıza ve Sâmîha Ayverdi ailesine teşekkürlerimizi sunarız.

“Hedefim basit, evrenin tam bir kavrayışı, neden böyle olduğu ve neden olduğu.”
Stephen Hawking

BİLİME FELSEFİ

Bilinçli varlık olarak insan, doğayı ve kendini bu kavramların anlam derinliği ve genişliği ölçüsünde kavrar. Bilim, sanat, toplum ve din gibi farklı alanların kavramlarını kendi bağlamlarında taşıırken, **disiplinlerarası ilişkileri kurmak, ortak anlam çerçevesinde yaşamı bütünsel bir kavrayışa taşımak felsefe ile olanaklıdır.**

Bilimsel bilgi insanı bilgilendirir, ancak aydınlatmaz. Aydınlanma, felsefe ile bilimsel bilginin birleşiminde gerçekleşir; bu ise sonuçta bilimsel tutum olarak kavramlaştırılır. Felsefesiz bilim insanı bilim işçisine indirger. Bilimde kuramsal yapılar, yorumlar ve geleceğe yönelik tasarımlar felsefesiz olanaksızdır. Felsefe öyle bir kavram dilidir ki, tüm yaşam olgularını anlamlı kılar; insan bilincini eleştirel yapıya büründürerek tüm dogmaları, ön yargıları parçalar ve özgürlükçü, eşitlikçi ve hümanist bir yaşamın yolunu oluşturur. Felsefe durumunu ancak kavramlarla dilde açığa vurur. –*Philosophia*– “Bilgi sevgisi- bilgeliği sevmek.

10

İnsana özgü olan dilin açığa çıkışı, olanları bildirme, anlatma olanağıyla bağlantılıdır. Ancak bu olanak yeni bir olanağı daha getirir: Bildirilerin dilekle süslenmesi imkânı; yani imgelemin özgür yaratıcılığı. Öyküler anlatılmaya başlanır ve bunlar bazen birbirleriyle çelişebileceğinden, doğruluk sorunu ortaya çıkar, bir anlatının veya bir bildirinin, örneğin bir av hakkındaki bildirinin, doğruluğu veya yanlışlığı problemi. Bildirinin doğru mu, yoksa dilekle süslenmiş bir uydurmaya mı (yani avcı palavrası) olduğu problemiyle birlikte hayati önemdeki doğruluk problemi başlar. ‘Avcı palavrası’nın mevcudiyeti, her ‘avcı hikayesi’nin ‘palavra’ olduğu anlamına gelmez. Ancak soru şudur: Hangi hikâye(ler) palavra, hangi hikâye(ler) değil ve bir ‘hikâye’nin ‘palavra’ olmaması ne anlama gelmektedir? İşte bu soru, sonrasında bilim felsefesine (daha teknik bir terimle bilgi / bilim teorisine) evrilecek olan epistemolojinin temel problemini ifade etmektedir: **Doksa / Episteme** farkının ölçütü nedir?

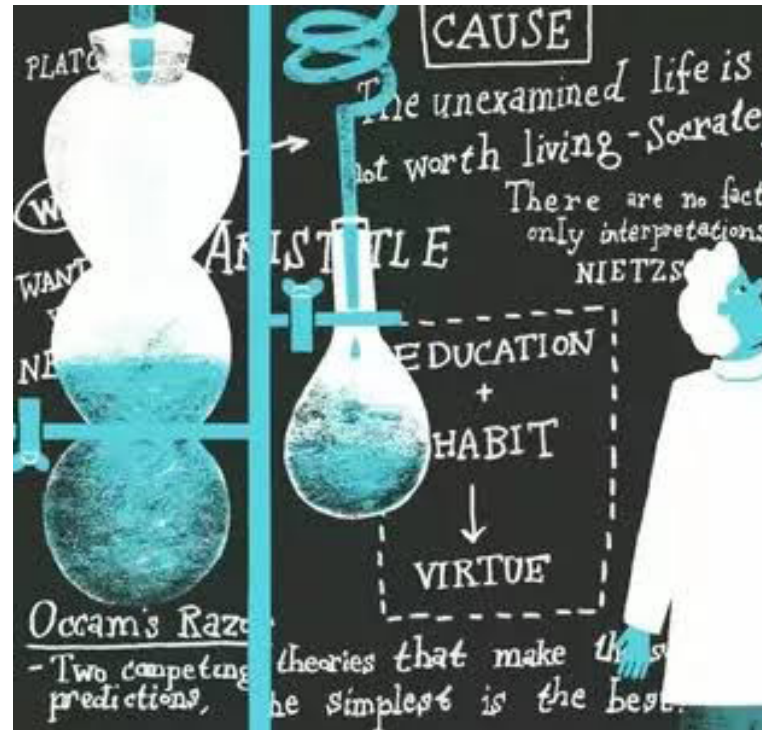
Bu farkın bilinç seviyesinde kavranamamasının pratik yansımaları tarih boyunca insanlığa acı çektirmiştir. 14. yüzyılda Avrupa’da yaşanan veba salgınında yirmi beş milyon insanın ölmesi, 13. yüzyıldan itibaren ‘cadılık suçlaması’ ile binlerce insanın yakılması, Bruno’nun idamı ya da Galileo’nun yargılanması kökensel olarak aynı problemin çözümsüz kalışının bedelleridir. Tarih 1687’yi gösterdiğinde, Isaac Newton’un “*Doğa Felsefesinin Matematiksel İlkeleri*” adlı eserini yayımlamasıyla problemin fiilen çözülmesinin yolunu açan yeni bir bilgi kavrayışı doruk noktasına ulaşmıştır. Fizik disiplinde yaşanan bu gelişme, ona bağlı olarak yeni bir dünyanın doğuşunun da şafağıdır.

“Bilim nedir? Bilimsel düşünce nasıl bir düşüncedir? Bilimin değeri nedir? Bilimle diğer insan etkinlikleri arasında ne gibi farklar vardır? Bilimsel yöntemin özellikleri nelerdir? Bilim felsefesi mi, Bilimsel felsefe mi?”

Soruları bu yeni dünyanın yanıt bekleyen temel soruları olacaktır.

Gerçekte “bilimin doğası/niteliği”, yüzyıllarca bilim adamları, filozoflar, tarihçiler ve diğer ilgililer tarafından yönlendirilen bir tartışma konusu olmuştur. Genel bir uzlaşma ortaya çıkmamışsa bile, farklı bilim kavramları güçlü destekçiler bulmuştur. Böylece, kuramla pratiği ayıramayan ve hayatlarını kolaylaştırdığı için teknolojiyi alkışlayan kitlelerin ötesinde, bilimin bilgi-kuramsal otoritesinin meşruluğu problemi de açığa çıkmıştır. Artık problem, ‘gümüş’ ile ‘altını’ ayırmak değil, ‘altın’ ile ‘sahte-altın’ı ayırmaktır.

Yirminci yüzyılın başlarında bilimi anlama ve açıklama çabalarını yoğun olarak gösteren, Moritz Schlick (1882-1936), Rudolf Carnap (1891-1970), Carl Hempel (1905- 1991), Ernest Nagel (1901-1985) ve Hans Reichenbach (1891-1953) gibi yeni pozitivist anlayışa bağlı bilim ve düşünce adamları, 1922 yılında Viyana Çevresi adıyla bir okul oluşturmuş ve yeni bilimsel gelişmeleri kapsayacak şekilde bir yaklaşım gerçekleştirmişlerdir. Aynı zamanda, mantıkçı pozitivism veya ampirizm adıyla anılan bu yaklaşım, 1960’lardan itibaren felsefi çalışmalarında büyük bir dönüşüme yol açmıştır. Felsefede

AÇIDAN BAKIŞ

NİMET KILIÇ
Felsefe Öğretmeni

bu anlamda ikinci büyük dönüşümü ise Thomas Samuel Kuhn ünlü Bilimsel Devrimlerin Yapısı, adlı kitabıyla gerçekleştirmiştir. Kuhn'un asıl önemli yönü, egemen olan felsefi geleneği, özellikle o dönemde esas itibarıyla kural koyucu, yani bir bilimsel çalışmanın nasıl bir şey olması gerektiğinin betimlemesini yapma yönelimi içine girmiş olan bilim felsefesini, bilim tarihiyle karşı karşıya getirmesidir.

Kuhn, Bilimsel Devrimlerin Yapısı adlı kitabında bilim tarihi ve bilim felsefesi arasındaki yüzleşmeyi gerçekleştirme yoluna gitmiştir. Bu bakımdan en önemli tek yapıttır ve artık bilim üzerine yapılan çalışmalar açısından bir klasik olma özelliğine ulaşmıştır. Çünkü sadece felsefe alanında değil, aynı zamanda diğer sosyal bilimler alanında da etkili olmuştur. Bilimsel Devrimlerin Yapısı'nda yer alan “bilimsel devrim”, “paradigma”, “paradigma değişimi”, “ölçülemezlik” gibi temel kavramlar uzun yıllar felsefi tartışmaların odak noktasını oluşturmuş ve özellikle “paradigma” kavramı herkesin ve her kesimin kullandığı bir sözcük haline gelmiştir.

BİLİM FELSEFESİ

Bilim tarihine baktığımızda, bilimin beşiğinin Batı değil Doğu olduğunu görüyoruz. Astronomi, matematik, tıp ve mühendislik çalışmalarında ilk önemli adımların Hint, Sümer, Mısır ve Babil uygarlıklarında atıldığı, Batı kültürünün temelini oluşturan Antik Yunan düşüncesinin

bir ölçüde Babil ve Mısır uygarlıklarının etkisinde atılıma geçtiği bilinmektedir. Son dört yüz yıl boyunca bilimin Batı'da gösterdiği olağanüstü gelişme Rönesans sonrası bir olaydır. Bu atılımda klasik düşünceye dönüşün yanı sıra İslam dünyasının 8-12. Yüzyıllar arasına rastlayan dönemdeki bilimsel çalışmalarının da etkisi büyük olmuştur.

Bilimlerin felsefeden ayrılışı matematikle başlamıştır. Sonra doğa bilimleri ve en sonunda da sosyal bilimler felsefeden ayrılmıştır. Kendi özgün alanını, yöntemini ve amacını belirleyen disiplinler, sıra sıra felsefeden ayrılmıştır. Bu ayrılığa rağmen bilim ile felsefe arasındaki bu yakınlık aynı düzeyde olmasa bile günümüzde de devam etmektedir. Bu iki bilgi alanının yakın ilişkisinden **bilim felsefesi** adlı bir disiplin ortaya çıkmıştır.

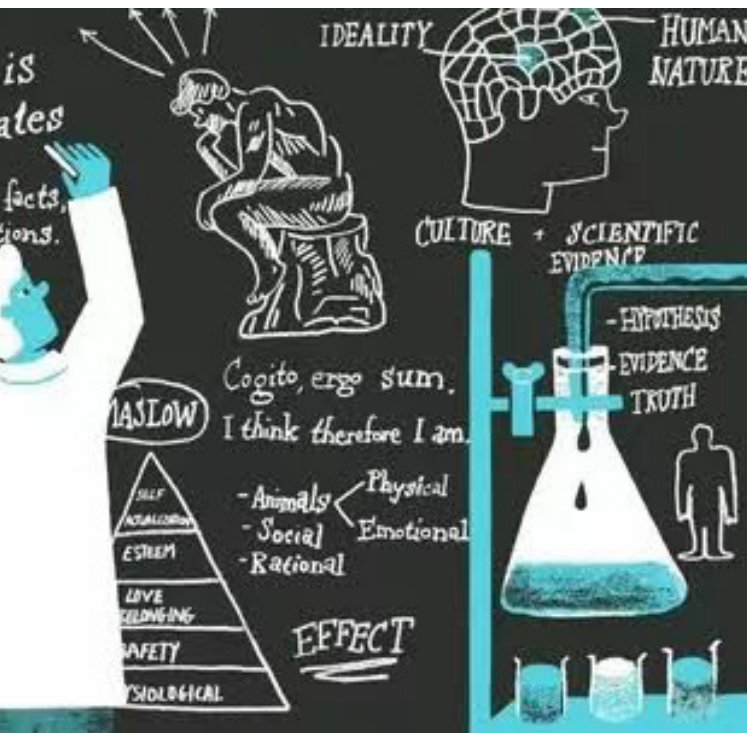
Felsefe tümel bir bilgiye dayanır, varlığı bütünselliği içinde ele alır. Bilim ise varlığı parçalara ayırarak inceler. Her bir bilim varlığın bir parçasını kendisine konu edinir. Felsefe varlığın özünü bilmek ister. Varlığı anlamak için “nedir?” sorusunu sorar. Örneğin; “varlık nedir?”, “insan nedir?” gibi. Bilim varlığın özü ile değil, olay ve olgular arasındaki neden - sonuç ilişkisi ile ilgilenir. Varlığı anlamak için “nasıl?” sorusunu sorar.

Bilim ve felsefe birbirlerinden tümüyle kopuk değil; sıkı bir ilişki içindedir: Özellikle 20. yüzyıldaki baş dönürücü uzmanlaşmaya ve bunun sonucunda bilimin felsefeden, felsefenin de bilimden hızla kopmasına karşın, bilimsel düşünce ve gelişmeleri dikkate almayan felsefe anlayışının yaşaması olanaksızdır. Her bilimsel çalışma alanı bilgi kuramından yararlanmak ve mantıkta geçerli olan düşünme biçimlerini kullanmak durumundadır. Yaygın bir ifadeyle bilimsiz felsefe sağır ve dilsiz; felsefesiz bilim ise kördür

Bilimlerle felsefeyi birbirinden ayıran belki en önemli bir özellik, bilimin anlam ve değer sorunlarıyla ilgilenmemesine karşılık, felsefenin yapısı itibarıyla, bu tür sorunlardan bağımsız kalamamasıdır. Felsefenin konusu olan bilgi, sözcüğün etimolojisinin de gösterdiği üzere salt bilimsel bilgi değil, aynı zamanda bir bilgelik niteliği taşıyan bilgidir. Bilgelik ise insanın evrendeki yeri ve anlamına, insan hayatının ereği ve insanın kaderine ilişkin bazı özel türden sorulara cevap getirme işlevinde olan bir bilgidir.(Yıldırım, 2008)

KAYNAKÇA:

- 1.Felsefe Dünyası; Sayı 36-2002
- 2.Popper, K. R. (2015). Hayat Problem Çözmektir -Bilgi, Tarih ve Politika Üzerine-, 5. Baskı. Ali Nalbant (çev.). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
3. C. Yıldırım, Bilimsel Düşünce Yöntemi, İmge Kitabevi (2008) ve D. Özlem, Felsefe ve Doğa Bilimler, Doğu Batı (2008).

BİLİM İN SANAT HÂLİ

AYŞENUR KELEŞ
9-C

YÜSRA CAN 11-C
MERVE TAŞKIN 11-C

INTERSTELLAR

Birçoğumuz bilim kurgu filmlerini izlemeyi severiz. Bilim kurgu filmi denilince akla gelen ilk isimlerden biri olan *"Interstellar"* bizi bilinmezlerle dolu bir evrenle baş başa bırakıyor.

Film, yakın gelecekte geçiyor. Çeşitli sebeplerle insan grupları yok oluyor ve Dünya yaşanılmaz bir hale geliyor. Bunun üzerine NASA'dan arta kalan bir grup bilim insanı, yeni bir yaşanabilir gezegen bulmaya çalışıyorlar ancak elde yeterince veri olmadığı için, birçok gezegene öncül astronotlar gönderiyorlar. Film de, bu önden gönderilen astronotların bir kısmının Dünya'ya gönderdikleri verilerden yola çıkarak en iyi koşullara sahip olan gezegene gidip kolonileştirmeyi hedefliyor.

Özellikle bilimsel gerçeklerin zekice aktarılması, filmi çoğu bilimkurgu filmlerinden ayıran önemli bir nokta ancak filmin büyüleyici doğasından sıyrılıp "Acaba?" sorusunu sormaya başladığımız anda, artık bilim kurgu veya sanat değil, bilim yapıyorsunuz demektir. Dolayısıyla sanatın bittiği yerle bilimin başladığı yeri iyi ayırt etmelisiniz.

Filmde solucan delikleri, bir kâğıdı elinize alıp iki kenarını birbirine değecek şekilde katladığınızda, birbirine değen uçlar arasında seyahat edebilmeniz şeklinde anlatılmaktadır. Normalde kâğıt açıkken, bir kenardan karşıt kenara kadar çizeceğiniz bir çizgi uzun bir yol oluşturmaktadır. Ancak kâğıt kendi üzerine katlanırsa, aynı yol bir anda kısacık bir sıçramayla alınabilir hale gelir.

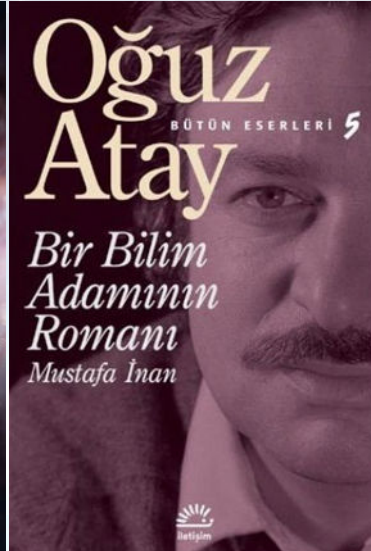
Üç boyutlu uzayda Satürn'e kolay kolay erişemeyebilirsiniz ancak bu Satürn'ün fiziksel olarak erişilemez olduğu anlamına gelmez. Eğer beşinci boyuttaysanız, dördüncü boyut için zamanın tamamı, sıradan bir boyut haline gelir ve artık hapisten kurtulmuş olursunuz. İşte filmin sonunda Cooper'ın kızına mesaj göndererek tüm süreci kesme çabası sırasında içerisinde bulunduğu boyut, beşinci boyutun en iyi gösterimidir. Bu, bilimin sanat halini hâlâ izlemeyenler bence hiç zaman kaybetmeden izlemeliler.

Bir Bilim Adamının Romani

Son dönemlerde birçok kişinin dikkatini çeken Oğuz Atay *'Bir Bilim Adamının Romani'* adlı eserinde bizlere İTÜ İnşaat Fakültesi'nden hocası olan Prof. Dr. Mustafa İnan'ın yaşam öyküsünü anlatır. Kitapta sunulanı doğru bir şekilde alabilmek için anlamak ve anlamlandırmak üzerine çaba göstermemiz gerekiyor.

'Cahit Arf, Bir Bilim Adamının Romani için yazdığı önsözde Atay'ın, romanı TÜBİTAK'ın bilim adamlarının hayatlarını romanlaştırma projesi kapsamında, gençlerin bilimsel araştırmacılığa özendirilmesini sağlamak için yazdığını ifade ediyor.' Oğuz Atay'ın belli bir akademik kariyere sahip olmasının ve Mustafa İnan gibi bir bilim adamının hayatından gerek anılar gerek nesnel bilgiler aracılığıyla bizlere bu eseri sunmasının bilime yönelik ilgi ve düşüncüyü güçlendirdiğini düşünüyoruz. Roman bizi sadece Mustafa İnan'ın bilim adamlığı hakkında değil öğreticiliği ve öğreticiliği bakışı hakkında da bilgilendirerek farklı kapılar açıyor. Oğuz Atay bunu yaparken öğrencide, öğretmende ve eğitim sisteminde ortaya çıkan yanlışlıklardan örnekler vererek durumun anlaşılmasını kolaylaştırıyor. Bilime bakış, bilim adamlarına verilen değer gibi konulara dikkat çekiyor.

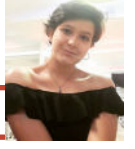
Mustafa İnan'ın hayatında savaşların, geçim sıkıntılarının ve çeşitli zorlukların yerinin büyük olmasına rağmen 'tam anlamıyla' bir bilim adamı olması günümüz insanına ve biz gençlere en güzel örnektir. Yaşadığımız çağda, bilgiyi edinme olanaklarının daha elverişli hale gelmiş olması bizim için çok büyük bir şans. Bu eserin imkanlardan yararlanarak daha iyi bir bilgi birikimine sahip olmak varken eldeki bilgilerle yetinmenin, kişisel ve kültürel gelişim açısından bizi geriye taşıyacağı bilincini aktardığını düşünüyorum. İlerlemek, düşünmek ve zenginleşmek isteyen her kişinin sevecek okuyacağı bir eser olduğuna eminim. Keyifli okumalar dilerim.

SOSYAL BİLİMLER KULÜBÜ

RABİA ALTUNDAL
11-D

Özellikle son dönemlere baktığımızda diplomanın yanında kişisel gelişimin öneminin gitgide arttığı bir zamanda yaşıyoruz. Lise çağlarından başlayarak üniversite sonrasına dahi uzayan bu dönemde çoğu kişi kendini öğrendiğince geliştirmek ve yeni yetenekler kazanmak için çabalyor.

Konferanslar nelerdir dersenez, *MUN (Model United Nations)* yani *Model Birleşmiş Milletler* olarak adlandırdığımız bu konferanslar pek çok lise ve üniversitede düzenlenen ve temelinde Birleşmiş Milletler 'in simülasyonu olarak öğrenciler tarafından canlandırılan bir etkinliktir.

Bu konferansların bizlere kattığı özelliklerden bahsedecek olursak, katılan etkinlik yabancı dil olduğu zaman orada sürekli o dili kullanarak konuşacağınız için yabancı dil gelişiminizde büyük bir ilerleme kaydedebilirsiniz. Bunun yanı sıra; konferanslarda diplomasi ve küresel sorunları daha yakından tanıyabilir, topluluk önünde konuşma korkusunu yenebilir, zamanla liderlik becerisini geliştirebilir, hem yurt içi hem yurt dışı yeni arkadaşlıklar kurabilir ve en önemlisi eğlenebilirsiniz. Konferanslarda geçireceğiniz sürede kendinizi oraya ait hissedebilir hatta normal yaşantınıza döndüğünüzde konferans ortamını ve tanıştığınız insanları özleyebilirsiniz.

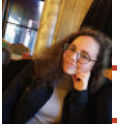
MUN konferansının bu kadar yoğun ve hazırlık gerektiren bir etkinlik gibi görünmesi gözünüzü korkutmasın. Birkaç günlüğüne bir ülkenin temsilcisi olmak ve günümüzde ya da geçmişte küresel etki yaratmış bir problemin çözümünün parçası olmak size bambaşka bir deneyim

yaşatacak. Çeşitlenmiş olarak, kendinizi benim gibi bir sonraki MUN konferansını sabırsızlıkla beklerken bulabilirsiniz.

Biz de Sosyal Bilimler Komisyonu olarak düzenlenecek konferansları birbirimize haber vererek hep beraber gitmek, beraber eğlenmek, beraber deneyimlemek için bu komisyonu oluşturduk. Örneğin, ocak ayı içerisinde Ayverdi rozetlerimizi çıkarmadan, yirmi dört kişi olarak katılım gösterdiğimiz Orta Doğu Konseyi'nden sekiz ödül ile dönerek okulumuzun başarısına başarı katmaktan son derece gururluyuz.

Orta Doğu Konseyi'nde En İyi Delege ödülü almış olan Emirhan Buğra Ay diyor ki; bu konferanslarda hem okulda her gün gördüğüm veya görmediğim insanlarla kaynaşmakla beraber çok güzel arkadaşlıklar da kurdum. Çalışmalar bile tatlı bir heyecanla geçiyordu. Tartışma ortamı gayet güzel olmakla birlikte kendini ifade etme, çözüm üretme, çözüm odaklı düşünme açısından çok etkili. Bunların dışında da çok eğlenceli bir ortamı kapsıyor. Orta Doğu Konseyi'nden bahsedecek olursak, benim için dopdolu geçen üç gündü. Bir şeyler için uğraşmak, çaba göstermek kadar eğlenceli bir şey yok aslında. İçerisinde bulunduğum bu komisyonda bu gibi etkinliklere katılma, duyurma, çalışma açısından büyük bir önem taşımakta ve biz delegelere çok yararlı faaliyetler göstermektedir. Ayverdi ruhunu taşıdığım için gururlanırken, okulumda böyle bir komisyon olduğu için kendimi şanslı hissediyorum.

ZEYNEP BOZKURT
9-C

Türk Resim Sanatı

14

Sanat. İki hece, beş harften oluşan kelime. Aslında o kadar çok şeyi barındırıyor ki içimde. Sayesinde o kadar çok şeyin farkına varılmış, o kadar çok şey insanların zihninde yer etmiş ki. Özgürlüğü, savaşı, barışı, aşkı, hayatı, doğayı ve daha aklımıza gelebilecek şeylerin hepsini bambaşka yollarla anlatır sanat. Kim bilir belki bir nota belki birkaç kelime ya da karalamalar ve boyalarla. Herkesin içinde kıvılcımlara sebep olur ve daha çok düşünmesini sağlar. Sanat dallarının hepsi birbirinden farklı işler konularını. Mesela resim. Ressam eserini sadece çizmez aynı zamanda onu yaşar. Bir resim, içindeki binbir anlamla insanı kendine çeker ve onu düşündürür. Aynı anda birden fazla şeyi anlatır. Sadece çizimin değil kullanılan boyaların da birçok şey yansıttığını görürüz. Ressamın fırçayla yaptığı her dokunuşta bambaşka şeyler çıkar ortaya. Sanat tarihinde Türk resim sanatının büyük bir önemi vardır. Osmanlı yıllar boyu yaptığı minyatür sanatı ile zengin ve köklü bir resim geleneğine sahipti. Genel olarak baktığımızda Osmanlı'nın batılılaşması ile Türk resim sanatı başlamış oluyor. Ondan öncesinde 18. Yüzyılda elçilerin Paris'ten etkilenerek ortaya çıkardığı eserler söz konusu. Baktığımızda Osmanlı'da resim eğitim alanındaki reformlara dayanıyor.

Osmanlı'da ilk ressamlar genellikle askerdi. Çünkü o zamanlarda askeri liselerde resim dersleri zorunlu idi. Daha sonrasında Sanayi-i Nefise Mektebi (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi) açıldı. Zaman geçtikçe diğer okullarda da resim dersleri vermeye başlandı. Resme olan ilgi artarken ressam sayıları da arttı. Sonra bu resamlardan (Şeker) Ahmet Ali Paşa sayesinde İstanbul'da ilk sergi açıldı. Sonrasında sergilerin devamı geldi. Şeker Ahmet dışında Osman Hamdi Bey de önemli bir isimdir. İstanbul Arkeoloji Müzesi'nin kurulmasını sağlamış ve Sanayi-i Nefise Mektebi'ni kurmuş hatta ölene kadar müdürlüğünü yapmıştır. En ünlü eseri olan 'Kaplumbağa Terbiyecisi' hakkında derin yorumlar yapılmış ve ressam hakkında hala soru işaretleri giderilememiştir.

Osmanlı'nın batılılaşması sırasında birçok paşa Türk resim sanatı için önemli bir isim olmuştur. Eserlerinde Türk kültürünü oldukça yansıtır İstanbul'dan yararlanmışlardır

Evet, artık 1914 kuşağı başlıyor. Birinci Dünya Savaşı sırasında Paris'teki ressamlar yurtlarına döndü ve 'Osmanlı Ressamlar Cemiyeti' tekrar canlandı. 1916 yılında Galatasaray Sergileri düzenlendi ve 1951 yılına kadar devam etti. 1914 kuşağının önemli isimlerinden

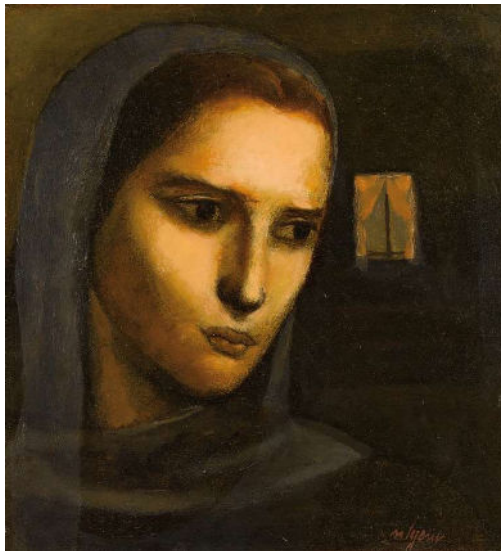
'Nazmi Ziya' Fransız ressamlardan etkilenmiş ve manzara resimleri ile öne çıkmıştır. Kendisi Türk resim tarihindeki empresyonizm akımıyla çalışan ilk ressamlardan biridir. Bir diğer ismimiz, İbrahim Çallı 1914 Kuşağı için o kadar önemli bir ressamdır ki 1914 kuşağına 'Çallı Kuşağı' bile denir. Tabii bu işler ille de akademik eğitim gerektirmiyor. İnsanın içinde azim, öğrenme isteği olması yetebiliyor. Örneğin Hüseyin Avni Lifij ilk resim eğitimi kitabı okuyarak aldı ve hiç akademik eğitim almadan Türkiye resim sanat tarihinin ilk otoportresi 'Pipolu Kahveli Otoportre'yi bizlere kazandırdı.

1914 kuşağından sonra cumhuriyet döneminde yurt dışından dönmüş bazı ressamlar 'Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği' ni kurdular. Bu cemiyetin önemli ressamları; Mahmut Cüda, Muhittin Sebati olarak gösterilebilir. Daha sonra Türk resim sanatında kendilerini dördüncü grup olarak gören sanatçılar "D Grubu" nu kurdu. Genç, Kübist anlayışını benimseyen bu sanatçılar kendi tarzlarıyla daha farklı çalışmalar yaptılar. Bu gruptan Cemal Tollu, Sanayi-i Nefise Okulu'nu bitirmeden Kurtuluş Savaşı'na gitmiş ve savaş sonrasında yeniden okula devam etmiştir. Eserlerinde Anadolu'yu işlemiştir. Anadolu da emekçisiyle, toprağıyla, buğdayıyla sanat elverişli bir bölgedir.

D Grubu'ndan sonra Yeniler Grubu var. Bu grubun kuruluş amacı D Grubu'nun biçimci sanat anlayışına karşı çıkmak ve topluma, gerçekçi bakış açısı ile bakıp bir sanat üretmektir. İlk sergileri olan 'Liman Resimleri' İstanbul'un kıyı semtlerinde yaşayan yoksulları anlattı. Bana kalırsa sanatı sadece sanat için yapmaktansa toplum için yapmak daha doğru. Yaptıkları sergi ile aç insanların sessizliğine ses oldular. Sadece yoksulluk değil birçok şeyi eleştirip farkındalık yaratmak başka ressamlar tarafından eleştirilmelerine sebep oldu.

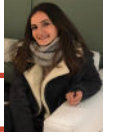
Yeniler Grubu'ndan sonra 1947 yılında On'lar Grubu kuruldu. Bu grup hem Batı resim geleneğini hem de Türk kültürünü benimsemiştir. Bu grubun önemli ressamlarından Nedim Günsür işçileri ve yoksulları konu edinmiştir.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Paris'teki birçok ressam Türkiye'ye geri dönmüştü. O zamanlardaki önemli ressamlardan Nurullah Berk, Fransa'nın halini öyle anlatıyor ki; sefalet içinde bile resim galerileri açılıyor, tiyatrolar düzenleniyor. İnsanlar yiyecek yemeği zor bulurken bile sanatı unutmuyorlar. İşte hep böyle olmalı. Ne olursa olsun sanat, yatağımızın baş ucunda duran bir kitap, yapılan resimlerle hep yanımızda olsun ve bizi bırakmasın.

Ayverdi'de Sanat Etkinlikleri

YAPRAK ÖZKAN
Resim Öğretmeni

Eğitim-öğretim dönemimiz süresince birçok sanatsal faaliyet gerçekleştirmeyi amaç edindik ve öncelikle okulumuzun duvarlarını renklendirmek amacıyla yola koyulduk. Bölüm sınıflarımızın kapılarına dersin içeriğiyle alakalı resimler çizip boyadık. Biyoloji, kimya, beden eğitimi, müzik ve resim bölümlerini renklendirdik. Öğrencilerimiz okul duvarlarını boyarken, bu resimlerin onlardan kalacak bir iz olduğunun hissiyle çalışmalarını yaptılar. Buradaki amacımız bölüm dersleriyle alakalı bilgileri görsel hafızalarında kalıcı tutmak, her daim bilgi tazelemek ve sanat ile iç içe olmalarını sağlamaktır. Sanatsal ortamlarda bulunmaları, gözlem yapmaları, sanat eserlerini yakından inceleyip yorumlamaları açısından da öğrencilerimizle resim ve fotoğraf sergilerine gittik. Belirli gün ve haftalarda okulumuzun girişinde sergiler düzenledik. Öğrencilerimiz tarafından yapılan karakalem ve boya resim teknikleriyle; 6 Ekim İstanbul'un Kurtuluşu Sergisi, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Sergisi, 10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü Sergisi, Mevlid-i Nebi Ebru Sergisi, 24 Kasım Öğretmenler günü Sergisi, Barış Manço Sergisi, 12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulü Sergisi, 18 Mart Çanakkale Zaferi Sergisi gibi sergiler oluşturduk.

Yaptığımız bu çalışmalar devam ederken, bizim özdeki ve baki olan sanatımız olduğu bilinciyle geleneksel sanatlarımızdan olan; ebru, çini, minyatür dallarını

uyguladık. Ebru tekniğimizde boya'nın sudaki hakimiyetini öğrendik. Battal, gelgit ve şal ebrusu tekniklerini uyguladık. Çini uygulamalarımızda ise Osmanlı döneminden bu yana yapılan yöntemlerle ilerledik. Klasikten uzaklaşmadan... Motiflerimizi çizdik, kâğıtlarımızı deltik ve kömür tozu yardımıyla çini karomuzun üzerine aktardık. Bu süreçte boya'nın her birinin farklı özelliği olduğunu öğrendik. Asıl heyecanlı kısmı ise elimizden çıkan bu işlerin fırında pişmesini merakla beklediğimiz günlerdi. Aslında biz hem geleneğimizi hem sabretmeyi öğrendik. Öğrencilerimiz yaptıkları işin ciddiyeti ve keyfinin farkında olarak, ilk olmasına rağmen sanki yıllardır sanat icra ediyor gibi başarıya ulaştılar.

Atölyemizi Sâmiha Ayverdi Atölyesi olarak adlandırdık ve Sâmiha Annemizin de geleneksel sanatımızla olan bağlantısını derslerimize aktararak, tazelemiş olduk. Öğretmenliğime ve öğreticiliğime vesile olan okulumuz Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesine, yol göstericiliğime yoldaş olan öğrencilerime, teşekkürlerim sonsuz.

Okulumuza ismini veren Türk mütefekkir ve mutasavvıf yazar Sâmiha Ayverdi Hanımefendi'nin sanata olan ilgi alakasını bildiğim için kendimi oldukça şanslı hissediyorum ve geleneksel sanatların önemini yitirilmesine katkıda bulunan Sâmiha Ayverdi'yi saygıyla anıyorum.

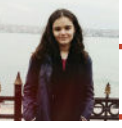
ELİF TOKATLIOĞLU
9-A

Okulumuzda birçok etkinlik gerçekleşiyor ve bu etkinliklerin bir kısmı da sanat alanında olan etkinlikler. Çok şanslıyız ki okulumuz bu konuda bizlere çok yardımcı olmakta. Gerek bizlere çeşitli fırsatlar sunmakta gerekse yaptığımız etkinliklerde bizleri desteklemekte. Okulumuzdaki öğretmenler bu konuda çok ilgililer. Biz öğrencilere her konuda yardımcı olmaya çalışıyorlar ve işlerini severek yapıyorlar. Yapılan çalışmaların sadece yetenek değil ilgi meselesi olduğunu bizlere göstermiş durumdadır. Açıkçası okula başladığım ilk an diğer okullar gibi olacağını düşündüm. Fakat okulumuz klasikleşmiş resim dersi standardından farklı hareket ederek bizlere diğer okullardan daha çeşitli fırsatlar sundular. Çini, ebru, tuval, heykel gibi sanatın farklı alanlarını tanıyarak eserler vermemizi sağladılar. Bu olaylar gerçekleşirken umudumuzu hiç kırmadılar ve bizleri daima desteklediler. Bu sayede bizim başarılı olmamızı sağladılar. Dolu dolu dersler geçiriyoruz ve bu bizi çok mutlu ediyor. Bunun için bizi destekleyen ve yanımızda olan tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

MEDENİYETİMİZİN KÖŞE TAŞI :

DERİN AKGÜN
10-E

Fuat Sezgin'e Dair

"Bugün modern bilim ve tekniğin temelini islam medeniyetinden ortaya çıktığını tüm dünyaya kabul ettiren bir âlim Prof. Dr. Fuat Sezgin. Bize bıraktığı miras: 27 lisan, 400 bin cilt kitap inceleme, 14 bin el yazması eser, 40.000 kitaplık kütüphane, günde 17 saat çalışma, 15 ciltlik eser, 95 yıllık ömür."

Onun en önemli özelliği, modern-post modern bilim paradigması içindeki Müslümanların "bilim üretmedikleri/üretmeyecekleri" yaftasını, somut örnekler üzerinden kıran ve üstelik bunu kırk yıl görev yaptığı Frankfurt Goethe Enstitüsü vasıtasıyla dünyaya ilan eden örnek bir bilim insanı olmasıdır. "Karanlık çağ" olarak adlandırılan dönemin aslında Müslümanlar açısından "aydınlık çağ" olduğunu, bilimsel keşiflerle somutlaştıran, böylece İslam'ın ve Anadolu'nun medeniyet perspektifini dünyaya yansıtan az sayıdaki İslam bilimcilerimizdendir.

O matematik, coğrafya, tarih, bilim tarihi gibi ilimlerle İslami ilimleri mezcetmiş, "multi-disipliner" bir âlimdir. Gösterişli sempozyum ve toplantılardan, şan-şöhret gibi emellerden uzak, (kendi ifadesiyle) çantasında getirdiği peynir-ekmeği kırk yıl süreyle öğle yemeği olarak yemiş ve dünya nimetlerinden feragat ederek kendisini ilme adanmış gerçek bir "zahit"tir. Vaktini hemen hiç zayi etmeyip tam bir vakit disipliniyle bereketli çalışmalara imza atmış bir "ibnü'l-vakt", metodik düşüncüyü öncelemiş bir bilim adamıdır. Bütün bu yönleriyle Fuat Sezgin, küllenmiş/tozlanmış medeniyet değerlerimizin küllerini temizleyip onları gösterirken, duruşu ve yumuşak (ama kararlı) üslûbuyla kendi evlatlarına özgüven aşılıyıp "sen de başarabilirsin" demektedir.

Hayatını bilim tarihine adanmış bir isim için Cumhurbaşkanlığı himayelerinde gerçekleştirilen 'Fuat Sezgin'in İzinde Profesi' kapsamında panelimizi gerçekleştirdik .

Yedi kişilik beyin takımı, sürekli koşturan görevliler, panel arasında ve sonrasında bir şeyler yemeye çalışan yorgun öğrenciler... Panelin küçük bir özeti bu aslında...

Beyin takımına bakıldığında her şeyi toparlayan altı öğrenci gibi görünsede, düzenleyen, arkadaş gibi davranan bir öğretmen de var; Havva Hoca.

Sınav haftası içerisinde olmamıza rağmen metin hazırlayan, prova alan ve bir sürü video montajı yapan bu hocamızla başladık çalışmaya. Bizimle ilk toplantısını gerçekleştirdiğinde anlamıştık bu panelin ne kadar önemli olduğunu. Zaten Havva Hoca denildiğinde akla ilk gelen şey de koşturmaktır. Hem de hiç yorulmamacasına...

Koşturmak demişken, birçok kişi sadece panel sırasında insanların çalıştığını sanıyor. Ama madalyonun içyüzü sanıldığı gibi değil. Paneli mükemmel yapmak ve istenilen her şeyi yerine getirmek için ekip çalışması gerekiyordu. Bunun için de önce koordinatörümüz Rabia Altundal, daha sonra ise tüm öğrenciler resmen okulu turluyordu. Kimse yerinde durmuyordu. Bir şeyler taşıyor, hazırlanıyor ve yapıştırılıyordu.

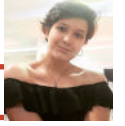
Bunların hepsi panel sırasında da devam etti. Karşılıklı olarak aç kaldı, teknik ekip mikrofonlarla uğraştı, Seval Hoca, Havva Hoca ve Rabia yerlerinde hiç durmadı, ben ise moderatör arkadaşım Zehra ile konuşarak gerginliğimi azaltmaya çalıştım. Hepsi kendini İslam bilimine adayan ve bunun için çalışmalar yapan Fuat Sezgin'in anısına yapıldı.

GÜNDE 17 SAAT ÇALIŞAN BİR 'İBNÜ'L VAKT'

RABİA ALTUNDAL
11 - D

Tüm bu heyecanlı koşturmacalar, hazırlıklar okulu-muzun "Medeniyetimizin Köşe Taşları" projesi içindi. Cumhurbaşkanlığı Genelgesi ile 2019'un Fuat Sezgin Yılı ilan edilmesiyle Medeniyetimizin Köşe Taşları projesi kapsamında bizler de Fuat Sezgin ile ilgili panel düzenlemeye karar verdik.

Bilime adanan bir ömrü, yitip hazinenin kâşifi Prof. Dr. Fuat Sezgin'i yakından tanımak ve tanıtmaktı bütün gayemiz. Bir güne ne kadarı sığabilirdi? Günde 17 saat çalışan kıymetli bir hocanın yaptıklarını, ürettiklerini mümkün olduğunca eksiksiz anlatmak için gayret ettik. Bu konuda yetkin olan isimlerden Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Bilim Tarihi Bölüm Başkanı Sayın Mustafa Kaçar gerek panelin hazırlanmasında, panelist metinlerinin değerlendirilmesinde gerek panel günü yaptığı konuşmalarla panelimize büyük katkı sağladı. Daha sonra biz gençler; Fuat Sezgin'i anlatmaya çalıştık. Yaşar Acar Fen Lisesi'nden gelen arkadaşım Furkan Kayhan Fuat Sezgin'in bilimsel çalışmalarından, Recep Tayyip Erdoğan Anadolu İmam Hatip Lisesi'nden gelen arkadaşım Abdullah Said Fuat Sezgin'in hadis alanında yaptığı çalışmalardan, Prof. Dr. Mümtaz Turhan Sosyal Bilimler Lisesi'nden gelen arkadaşım Elif Nur dil alanındaki çalışmalarından bahsetti. Ben de son panelist olarak Fuat Sezgin'in biz gençlere mesajı hakkında konuştum.

Büyük bir emekle hazırlanan tüm konuşmalar dinlendi ve beğenildi. Amacımız Sezgin'i tanımak ve tanıtmaktı. Eğer ki günün sonunda bir kişi dahi bir şeyler öğrenebildiyse, Fuat Sezgin'in hayatından, yaptıklarından etkilenip kendisine bir şeyler katabildiyse ne mutlu bize!

Emek ve zaman harcayan herkese teşekkür ederim. Başka panellerde, programlarda görüşmek üzere!

Eski dilde ibnü'l vakt; zamanın her anını şuurlu ve özde yaşamak, vaktin getirdiği yükümlülükleri vakte uygun olarak icra etmek anlamını taşımaktadır. Fuat Sezgin'in hayatına baktığımızda bu ifadeye ne kadar uygun olduğunu görmekteyiz.

Panel çalışmalarına ilk başladığımda Fuat Sezgin'in hayatımı bu kadar değiştireceğini düşünmemiştim. O sadece bilim tarihi hakkında olan çalışmaları daha kolay incelemek için altı ay gibi kısa bir sürede Arapça öğrenmiş ve günde on üç, on dört saat çalışmanın yeterli olmayacağını düşünerek on yedi saat çalışmış. Aynı anda beş dile çalışmaya başlayarak çok iyi derecede yirmi yedi dil bilmekle beraber tarihte kimsenin yazamadığı kitaba da imza atmış bir şahsiyettir. İnsanlık tarihinin başlangıcından bugüne kadar kendi sahasında yazılan en kapsamlı eser olan Arap-İslam Bilim Tarihi'ni yazan Sezgin bu çalışmaya başlamadan önce hocası Ritter'e bu fikrini açtığına 'Bunu dünyada kimse yapamaz. Bırak bu işi, boşuna kendini yorma.' cevabını almasına rağmen çalışmalarına kararlılıkla devam etmiş ve kitabın ilk cildini Ritter' e gönderdiği zaman kendisinden 'Şimdiye kadar böylesini hiç kimse yapmadı. Senden başka kimse de yapamayacak.' sözlerini işitmişti. Kendisi bu eserinin 17.cildini tamamlayıp 18. cildini yarıda bırakarak hayata veda etti.

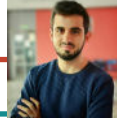
Çalışmalarına azimle, yılmadan yorulmadan devam eden, hocası tarafından 'vazgeç bu işten' denilmesine rağmen hedefinden vazgeçmeyen, karşısına çıkan engellerin zor da olsa üstesinden gelen, daha saymadığım birçok esere imza atan ve yaptıkları uluslararası düzeye çıkan Sezgin'in Bitlis'in Hürmüz köyünde doğmuş olduğunu da öğrenmek benim için imkânsız kelimesinin varlığını yok etmekle beraber gelecekte benim de bir Fuat Sezgin olabileceğim inancımı kazandırmıştır. Fuat Sezgin bu panelden önce hiç tanımadığım biri iken şu anda benim için hedeflerimi gerçekleştirmek amacıyla yürüdüğüm bu yolda en büyük ilham kaynağım.

SAAL TEKNOLOJİ TAKIMINI KURDU

Metehan KILIÇ
2014 Mezunlu

Ayverdi Teknoloji Takımı; Ayverdili öğrencilere lise hayatlarına damgasını vuracak ve her zaman iyi olarak hatırlanacak bir anı yaşatmanın gayretiyle planlanmış ve hayata geçirilmeye başlanmış bir çalışmadır. Projenin genel olarak amacı mühendislik eğilimi olan öğrencilerin öğrendiklerini pratiğe dökme isteklerini daha lise sıralarındayken gerçekleştirmelerini sağlamaktır. Birçok öğrenci üniversiteye geçene kadar herhangi bir teknolojik projede yer alamıyor ve dünyada olup biten gelişmeleri ancak haberler vasıtasıyla öğrenebiliyor. Tohumları henüz atılmış olan teknoloji takımı ile heyecan ve kabiliyet sahibi gençlerin, sıfır noktadan başlayarak teknik bir projeye imzalarını atmaları planlanmaktadır. Bunu yaparken aynı okulun mezun öğrencileri olarak öğrencilere son ürünü değil, o ürünü nasıl ortaya çıkaracaklarını öğretmek niyetiyle çalışmayı hayata geçirdik. Proje boyunca öğrencilerin temel matematik ve fen bilgisini, toplumun ihtiyaçlarını gözeterek şekilde teknolojik bir proje geliştirme sürecinde kullanmaları sağlanırken,

mühendislik tasarım programları, elektronik devre kartları ve yazılım dillerinden gerekli olanların eğitimi verilerek teorik bilgi ile donanımı birleştirmeyi ve nihayetinde ortaya bir ürün koymayı planlıyoruz. Takıma rağbetin büyük olmasından ötürü doğaç bir eliminasyon yöntemi güdülerek istekli ve takipçi isimler doğal olarak ortaya çıkarılacaktır. Bu sırada verilen temel eğitimler, ekip şekillendikten sonra karar verilecek olan bir projeye hayata geçirilecektir. Çalışmanın kısa vadeli değil yıllarca sürececek bir proje olması ve her dönem yeni, kabiliyetli öğrenciler yetiştirmesi fikrine özenle eğildiğimiz için temelin yerleşmesi sürecinde nispeten ağır hareket etmeyi planlıyoruz. Ardından kaliteli projeler zamanla meydana gelecek ve kendi kendini geliştiren bir proje halini alacaktır. Yurt içi ve yurt dışında büyük başarılar hedeflediğimiz bu uzun soluklu atılıma dâhil olan diğer mentorlerimiz: Ömer Sefa Öztürk ve Emir Safa Tok'a başarılar diliyorum.

18

DERİN AKGÜN
10-E

KAPINIZDA BEKLEYEN BİRİLERİ

Duyuyor musunuz? Mutfağınızdan tıkırtılar geliyor. Oysa anneniz yanı başınızda. Yığınla ödeviniz var ama rahatsızsınız. Neden peki?

Çünkü dünyanın olduğu ama hayatın olmadığı bir zamanda yaşıyorsunuz. Çünkü bir sürü işin olduğu ama çalışan insanların olmadığı bir zamanda bulunuyorsunuz. Çünkü siz, insansınız ama aynı zamanda insan değilsiniz.

Evinizde minik bir fabrika olacak artık. Bir şeyi istemeniz yetecek. Daha çabuk elde edeceksiniz istediğinizi. Kendi markanızı kendiniz üreteceksiniz. Ama bir o kadar da işleviniz tükenecek. Çünkü sizin için çalışan değil, sizin yerinize çalışanlar olacak. Ne de güzel(!) olacak hayat böyle.

Sabah kalkıp işe gitmek zorunda olmayacaksınız. Zaten büyük ihtimal bir işiniz de olmayacak. Bu durum en çok, üşenen ve her şeye sızlanan insanların yararına olacak.

Yavaş yavaş 'yaşayan ölü' haline gelecek varlıklar. Her şey kısa sürede hazır bir şekilde gelirken insanların eline, insanlar olmayacak aslında. Aydınlık gelecek, insanlara karanlığı getirecek.

Ayverdili...

İBRAHİM ERDEM YILDIRIM
11-G/TM

Öğrenim gördüğü okul sorulduğunda “Ayverdiliyim” diyen kardeşimiz, bilin ki okulunda bir şeyler olmasını arzu ettiğinde isteğini hocalarına veya okul yönetimine iletip beklemekle kalmaz. Aklına bir fikir geldiğinde harekete geçer. “Hocam bu etkinlik okulda yapılabilir mi?” yerine “Hocam biz arkadaşlarımızla istişare ettik. Böyle bir etkinliği yapabileceğimize karar verdik. Bize destek olur musunuz?” der. Etkinliği organize eder, hazırlar ve gerçekleştirir. Onun için okul Ayverdi’dir. Semiha Ayverdi denince “Semiha değil Sâmiha” diye düzeltendir. Kendisi de Sâmiha Ayverdi Anadolu Lisesi öğrencisi değil Ayverdilidir. Ayverdiliyim demeyi tercih etmesinin nedeni şüphesiz Ayverdi’yi sahiplenmesidir. Şu an gerçekleştirdiğimiz etkinlikler bayram havasında geçiyorsa, etkinlikleri beraberlik içinde ve zevkle yapıyorsak, klişe tabirle, evimizde hissetmemizdir. Ayverdi, okul marşımızda olduğu gibi, “Ayverdilinın Yuvasıdır”. Bugün etkinliklerde görev almak için gönüllü çokça kardeşimizin bulunması buna kanıt niteliğindedir.

Yirmi sekizinci dönem meclisimizin amacı; tüm kardeşlerimizin, Ayverdi’yi benimsemesini sağlamak, dört yılını geçireceği mekânı, isteyerek gelip gideceği, evi gibi hissedeceği mekân haline getirmek, hasılı Ayverdiliye Ayverdili olduğunu hissettirmektir. Eminiz ki bizi birbirimize ve okulumuza bağlayacak olan turnuvalarımız ve birlikte gerçekleştireceğimiz etkinliklerdir.

TURNUVALARIMIZ VE ETKİNLİKLERİMİZ

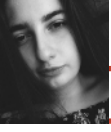
Ayverdi’nin gelenekselleşen etkinliklerinden olan turnuvalar, öğrenci hayatının monotonlaşmasının önüne geçmekte en etkili unsurdur. Ayverdilileri okul etkinliklerine dâhil etmek için araç olan bu turnuvaların belirli kısıma hitap ettiğini fark ettik. Her yıl havaların ısınmasıyla okul bahçesini boydan boya saran voleybol halkalarını dolayısıyla voleybola olan ilgiyi gördük.

Daha fazla Ayverdiliye ulaşmak amacıyla bu yıl ilk defa karma voleybol turnuvası gerçekleştirdik. Düşündüğümüzden fazla ilgi ve istek gördük. Okulumuzdaki en kalabalık kulüp, satranç kulübüydü. Her yıl bir defa eleme usulü gerçekleştirilen satranç turnuvasını ikinci kez ve grup usulü düzenledik. Türkiye’nin en büyük Youtube satranç kanalı “Satranç Medya” ile söyleşi düzenledik. Ayverdi’de bu yıl etkinliklere katılımın daha fazla olması adına, turnuvaları araç olarak görmeyi tercih ettik.

Okulumuzun spor alanında imkânlarını arttırmak adına girişimlerde bulunduk. Futsal, basketbol, okçuluk, masa tenisi gereçlerini temin etmenin yanı sıra okulumuzda kullanılamaz halde bulunan malzemelerin tamiri için işe koyulduk. Okulumuza yıllarını veren Osman AY hocamızın da desteği ile temin ettik. Daha fazla Ayverdiliye ulaşmak için şu an sokak basketbolu, langırt, e-spor ve masa tenisi turnuvaları için hazırlık yapmaktayız. Turnuvaların yanı sıra Ayverdi’de ilgi gören etkinliklerden “MUN” etkinliklerinin katılımını desteklemek, Ayverdillilerin sosyal bilimler etkinliklerinden haberdar olmalarını sağlamak ve etkinliklere çalışma sürecinde destek olmak amacıyla ilk meclis toplantımızda “Sosyal Bilimler Komisyonu” kurmayı kararlaştırdık. Gereken ilgiyi gördük ve seksen Ayverdili ile Sosyal Bilimler Komisyonunu oluşturduk. Katıldığımız ilk etkinlik için yirmi dört kişilik ekiple Bülent Şahin ERDEĞER, Gökhan KÜZECİ ve mezunlarımızdan İbrahim Ethem TAŞ, Halil ATAK, Talha Şamil ÇAKIR ile çalışmalar gerçekleştirdik. Ardından on ödül ile geri döndük.

“Tarih Sohbetleri” adında sohbet halkası oluşturduk. Her hafta Erdiñç Hocamızın önderliğinde farklı konularda sohbet edip gerek Ayverdillilerin arasında muhabbet kurduk gerekse bu konuda ilgili Ayverdillilere katılım sağlayabilecekleri etkinlik alanı oluşturduk. Şimdi ise “Ayverdillilere Sorduk” adı altında video serisi çekimi için hazırlık yapmaktayız.

SELİN NAZ ÇOBAN
11 - G/TM

HOCAM BİZ GÖREVLİYİZ:

"Hocam ben görevliyim!" cümlesiyle başlıyor aslında serüvenimiz. Sonra rengârenk kartlar asılıyor boynumuza. Gün boyu o kartla beraber heyecanımızı taşıyoruz yanımızda. Hele birde beyaz gömlek giymişsek...

Ayverdili her öğrenci yıl içerisinde birçok sosyal etkinliğe şahitlik ediyor. Kimi uzaktan izliyor, kimi işin içinde binbir koşturmaca yaşıyor. Gerek gülümseyerek misafirleri karşılıyor gerekse yol gösteriyor. Bazen soğuktan titreyerek bazen de sohbet ederek vakit geçiriyor. Ama günün sonunda biriktirdiği o kadar anı ve yaşadığı her tecrübe için ayrı bir gülümseme kazanıyor. Düşüyoruz, kalkıyoruz; su döküyoruz, temizliyoruz; 50 kere merdiven inip, çıkıyoruz. Ama her biri için teker teker, tekrar tekrar teşekkür ediyoruz.

Etkinliği uzaktan izleyip iç geçirenlerden de oldum, bitse de bir dinlensek diyenlerden de. Yeri geldi ilçe törenlerine hazırlandık yeri geldi bizim için en basit tören davetlileri o kadar şaşırttı ki ağızları açık izlediler. Yeri geldi küçücük programlarda bir sürü alkış duydu kulaklarımız. Her zaman karşımızdakilere Ayverdili olduğumuzu göstermek için çabaladık. Ayağımızın takıldığı ve düştüğümüz her basamakta, kaydığımız her su birikintisinde, elimizi yakan her çay bardağında küçük bir tecrübe edindik. Düşüp kalktığımızda "Tamam, bir daha düşmem." deyip aynı yerde bir daha düştük. Fakat hep bir el uzatanımız oldu çevremizde.

Sinirlendik, telaşlandık, mutlu olduk, arkadaş edindik. Bir dosyayı aynı yerde beş altı kez aradık, o dosyayı sadece Seval Hoca bulabildi. Dosyalarımızı evde unuttuk sil baştan işe başladık, sırf tek bir cümle için beş altı makaleyi taradık. Çok sıkıldık, çok eğlendik, çoğu kez de bıktık, usandık. Ama her zaman mükemmel sonuçlara ulaştık. Seval Hoca parlak kumaştan gömlekleri gösterip giyeceksiniz dediğinde mırın kırın ettik, sahneye çıkınca nedenini anladık. Her şiir dinletisinde hocadan gelen bir "Tekrar!" kelimesi yüzünden ne şevkimiz kaldı ne heyecanımız. Sahneye çıkınca gözüne baka baka teşekkürlerimizi iletmeye çalıştık. Kısa film çekeceğiz diye kış soğuşunda okul bahçelerinde dolaştık. Ama beğeni toplayınca da içimiz bir ısınmadı değil.

"Akademik Başarı, Kültürel Birikim" sloganımızla hareket ettik hep. Birini yakalarken birini kaçırdık. Ama öyle bir ana denk geldik ki, öyle bir düzen kurduk ki, sosyal etkinliğin s' sini bilmeyen arkadaşlarımızdan daha yüksek notlar aldık. Buradan da anladık ki ne dersimize engel oluyor ne çalışmamıza. Sosyal etkinlik bu ikisi arasında denge kurmamızı sağlıyor aslında.

Bu konuda mezunlarımızın da görüşlerini alıp bu düşüncemizi desteklemek istedik. Bakın onlar neler söylemiş:

Talha Şamil Çakır(2014 Mezunu): Sosyal Etkinlik nedir ;

Aslında cevabı çok basit değil bence çünkü birçok farklı bağlamda farklı manalar ifade edebilir ancak okullarda sosyal etkinlik mevzusuna baktığımızda akla ilk gelen tanım; öğrencilerin yoğun ders akışından başlarını kaldırıp, kafalarını dağıtmalarını sağlayan ders dışı etkinliklerdir. Genel olarak gerek veli gerek öğretmenler ve haliyle öğrencilerin de sosyal etkinliklere yaklaşımı bu minvalde oluyor. Ancak ben bu yaklaşımı son derece problematik buluyorum.

Çünkü bu etkinlikleri ders dışı değerlendirmek dersleri olumsuz etkiliyor şeklinde algılanabiliyor. Ondan ziyade biz 'BİGENÇ Derneği'nde sosyal etkinlikleri şu şekilde tanımlıyoruz; mevcut eğitim sisteminin veremediği yetenek ve kazanımları gerek okul gerek profesyonel hayatlarımıza son derece olumlu etkisi olacak şekilde destekleyen çalışmalar.

Bu kazanımlardan bazıları ise şu şekilde; Ekiple çalışma yeteneği, sorumluluk alma bilinci, daha etkin okuma-yazma ve konuşma becerileri hatta mail atmaktan tutunuz aklınıza gelen birçok temel kurumsal yetenekler.

Sosyal etkinlikleri okuldaki dersleriyle dengeli bir şekilde götürebilen öğrenci (sadece öğrenci değil aynı zamanda çalışanlar da buna dâhil) daha güzel bir hayat edinebilirler ve haliyle her iki alanda da başarı gelir. Diğer taraftan, denge bozulursa bozulan taraf aleyhine sıkıntılar başlar.

Enes Banzaroğlu(2018 Mezunu): Sosyal etkinlikler insanda 'ben' değil 'biz' duygusunu geliştiriyor ve böylelikle insan ait olduğu yerin bir parçası olduğunu en iyi şekilde anlayabiliyor. Bir diğer özelliği ise herkes he-

NEDEN SOSYAL ETKİNLİK?

defe ulaşmada temel ölçütü akademik başarı olarak görür ancak sosyal etkinliklerle perçinlenmemiş bir akademik başarının hedefine sağlam bir şekilde ulaştığını söyleyebilmemiz mümkün değildir.

Hande Alaş(2012 Mezunu): Sosyal faaliyetlerde çalışırken farkında olmadan birçok kazanım elde ediyorsunuz. Birçok insan tanıyorsunuz. Çevre ediniyorsunuz. İş yapmayı iş yaptırmayı öğreniyorsunuz. Sorunla karşılaştığınızda çözüm bulmayı öğreniyorsunuz. Bir organizasyonun içinde faaliyet gösterdiğinizde çıkan sorunu o an çözmek zorunda oluyorsunuz bu da sizi iş bitirici yapıyor. Kişisel anlamda bu kazanımların yanında biraz önce bah-

settiğim gibi profesyonel meslek hayatında da öz geçmişinize bunları yazdığımızda işverenler tarafından da olumlu karşılanıyor size daha farklı bakıyorlar. Sizi rakiplerinizden bir adım ileriye götürüyor.

Eda Can(2014 Mezunu): Lise döneminde katıldığımız sosyal etkinlikler üniversite sınavlarına hazırlık sürecinde bizleri rahatlatan ve stresten uzaklaştıran çalışmalarıydı. Farklı gruplarla uzun süreler çalışıp ortaya bir şeyler çıkarmaya çalışmak herkesin hem kendini hem arkadaşlarını daha iyi tanıması için iyi bir fırsattı. Lise yıllarıma dönüp baktığımda aklımda kalan en güzel anılar o çalışmalar ve o çalışmalar sırasında tanıştığım insanlar oldu.

Emrecan Uğur(2015 Mezunu): Eğitimin temel amacı öğrencilere birey olma niteliklerini kazandırmak olmasına karşılık eğitimciler, müfredatta yer alan içerikleri yetiştirmek adına araştırma, sorgulama, düşünme ve üretme gibi birey olmanın temel nitelikleri öğrencilere

aktarmakta sıkıntı çekiyorlar. Gün geçtikçe monotonlaşan öğrenim sürecinde eksik kalan bu nitelikler, sosyal etkinlikler sayesinde kazanılmaktadır. Sosyal etkinlikler öğrencilere iletişim kurma, kriz yönetimi, ekip çalışması, çözüm üretme, anlama ve anlatma gibi iş hayatında ve normal yaşamda başarıya götürecek önemli nitelikleri kazandırmaktadır.

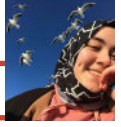
Rabia Arslan(2018 Mezunu): İlgi ve yeteneklerimizi fark etmek için birçok alanda çalışmalar yapmalıyız. Sosyal etkinlikler, bize çok farklı alanları deneyimleme fırsatı verir. Mikrofonu her elimize alışımızda özgüven aşıyorsak karşımızdaki insanlara, kürsüde dik durabiliyorsak, her davetliye güler yüz gösterebiliyorsak, zaman planlaması kurabiliyorsak, en önemlisi düştüğümüzde kalkabiliyorsak, gülebiliyorsak, bir günlüğüne dahi her şeyi ardımızda bırakıp tek bir işe odaklanabiliyorsak hepimize helal olsun, beraber nice sosyal etkinliklere!

104. DOĞUM GÜNÜNDE HALDUN TANER

SENANUR ŞANLI
11-G/TM

Ölümünün üzerinden otuz üç yıl geçmesine rağmen hâlâ tiyatro denince akla gelen ilk isim olan Haldun Taner 'in 104. doğum gününde ondan ve onun edebi kişiliğinden bahsetmezsek olmaz. 16 Mart 1915'de Çemberlitaş'ta dünyaya gelen yazar, beş yaşındayken babasını kaybetti ve kitaplarla iç içe büyüdüğü, edebiyatçı olmasındaki en büyük etken olan yerde, yani dedesinin konağında yaşamına devam etti.

Almanya'da Siyasal Bilgiler okurken yaşadığı ağır tüberküloz sebebiyle eğitimine ara vermek zorunda kaldıysa bile, ne bu hastalığın ne de gördüğü uzun soluklu tedavinin yaşamına ve yazmasına engel olmasına izin vermedi.

Yazın yaşamına, skeç yazarak başladı. "Haldun Yağcıoğlu" takma ismiyle gençlik yıllarında yazdığı skeçlerden "Töhmət" adlı ilk öyküsü Yedigün dergisinde 1946'da yayınlandı. Yazarın yayınlandığı günden bu yana herkesin bildiği öyküsü "Şişhaneye Yağmur Yağıyordu", 1953'te New York Herald Tribune Gazetesi'nin İstanbul'da düzenlediği öykü yarışmasında yayınlanarak, birincilik elde etti. Taner, her ne kadar yazın yaşamına skeçler yazarak başlamış olsa dahi öyküleri ve tiyatroları her zaman daha ön planda oldu. Öykü, tiyatro, gezi, söyleşi ve hatıra gibi farklı türlerde onlarca eser vererek, sadece Cumhuriyet Dönemi Edebiyatı'na değil, tüm Türk Edebiyatı'na adını altın harflerle kazıdı.

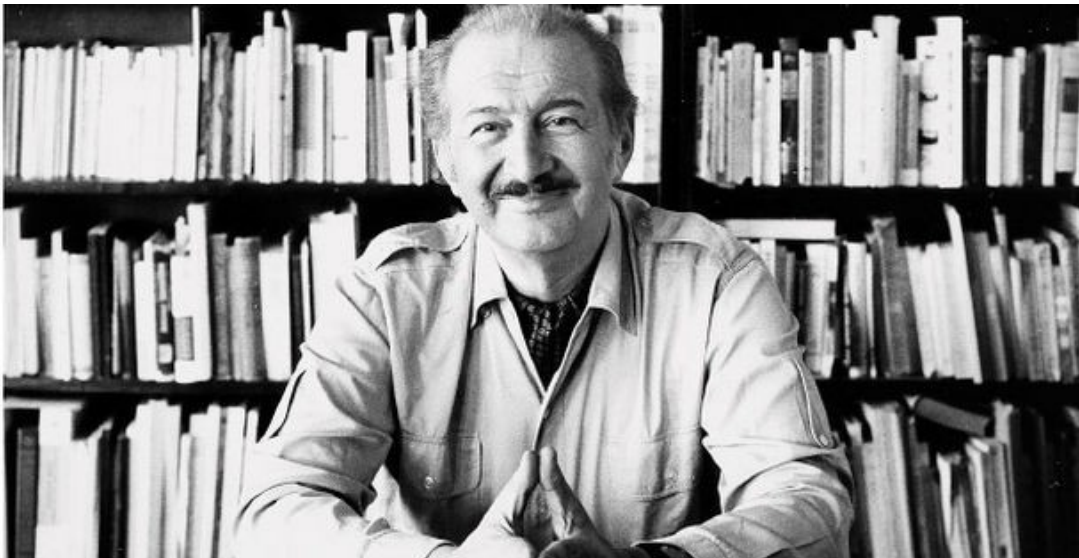
Öykülerinde, sonradan görme zenginlere, halkın her kesiminde yer alan insanlara yer vermesiyle, toplumsal gerçeklere ne kadar önem verdiği gözler önüne serilmektedir.

Tiyatro türünde yazdığı ilk eserlerinde dahi, dramatik türün başarılı örneklerini verdi, unutulmaz oyunlar yazdı. Epik tiyatro denemelerinde de başarılı olan Taner, "Keşanlı Ali Destanı" adlı oyunu ilk epik tiyatro örneği olarak tiyatromuza kazandırdı. Yazar, daha sonra bu türdeki tarzını değiştirdi ve konularını güncel olaylardan alan siyasal-sosyal taşlamaların ağır bastığı oyunlar yazdı. Bu konuyla ilgili çalışmalarını daha da ileri götüren yazar, Zeki Alasya, Metin Akpınar ve Ahmet Gülhan'la birlikte Türkiye'nin ilk kabare tiyatrosu olan, "Devekuşu Kabare Tiyatrosu" nu kurdu. Bununla da yetinmeyen Taner, Münir Özkul ile birlikte "Bizim Tiyatro" yu kurdu. Tiyatroculuğun en önemli ismi haline geldi.

Öyle ki, edebiyat onun için sadece bir meslek değildi, edebiyat onun bütün hayatıydı. Taner "İyi bir edebiyatçı olmak için bir ömür yetmiyor. Bunun için dört beş ömür lazım. Eğer olsaydı hepsini buraya adardım." diyerek edebiyatın hayatındaki yerini gösteriyor. Edebiyata kendini bu kadar adayan bir yazarın, sadece öykü veya tiyatro yazmakla kalmaması çok doğaldır. Bu yüzden ki Taner, edebiyata köşe yazarlığı ve gazetecilik türlerinden de girmiş, "Devekuşuna Mektuplar" başlığıyla köşe yazıları yazmıştır.

Doğduğu, büyüdüğü, öykülerinde yaşattığı şehir olan İstanbul'da, hayata gözlerini yumdu. Giderken beraberrinde yazılacak bir sürü eser, sahnelenecek tiyatro oyunları bıraktı.

Haldun Taner'e saygı ve rahmetle...

EYLÜL ARAVİ
9-H

Nitelikli mi Edebiyat?

Popüler kültürün TDK'deki tanımı *"Belirli bir dönem için geçerli olan, hızlı üretilen ve hızlı tüketilen kültürel öğelerin bütünü"* olarak ifade edilir. Biraz daha detaya girersek, müzikal eserler, kitaplar, filmler, davranış biçimleri gibi toplumda yer etmiş, belli başlı unsurlar üzerinden bazı kesimleri bir dönem etki altında bırakmak olarak tanımlayabiliriz.

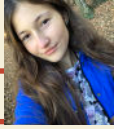
Bireyler gün içerisinde birden çok popüler kültür malzemesine maruz kalmaktadır. Çocukların ilgisini çeken çizgi film karakterinin ürünleri, gençleri cezbeden "watpadd" kitapları, yetişkinlerin reklam panolarında, sosyal platformlarda sık sık karşılaştığı genellikle özenilesi zapzayıf kızların mankenlik yaptığı ateş pahası "jean" mağazaları, özellikle yaşlı kesimin bir hayli etkisinde kaldığı kaynanalı-gelinli düzmece yarışmalar ve daha saymakla bitiremeyeceğimiz bir sürü algı operasyonu.

Fakat bence popüler kültürün bize verdiği en büyük zararlardan biri tabiri caizse "edebiyatın pazara düşmesi" durumudur.

"Blogger" diye nitelendirdiğimiz insanlardan tutun da yeni dönem şarkıcılara hatta internet fenomenlerine kadar herkes, yani eline kalemi alan, yazar oluyor. Amacımız, içinde ışık barındıran, umut veren kişilerin önünün kesilmesi değil tabii ki. Ünlü yazarların sözlerini kendine atfedene, içinde kadını aşağılayan içeriklere yer veren kitaplar olunca bu duruma demek gerekiyor bence. Şiirin tek bir kelimesi için 16 yıl bekleyen Yahya Kemal Beyatlı'yı, yaşamını hapisanelerde, sefalet içinde geçirip dünya edebiyatına nice eserler bırakan yazarlarımızı hatırladıkça içim acıyor doğrusu.

Bir bakıma derin düşününce bu kötü durumun müsebbibinin bizler olduğu kanısına varıyorum. Bu kişileri el üzerinde tutup gündeme getiriyoruz. Sözde onlardan hoşlanmıyoruz ama günlük konuşmalarımızda büyük bir yere sahipler. "İnanmıyorum, o da kitap çıkartıyormuş!" diyerek tepki gösteriyoruz ama sosyal platformlarda da fazla mizahını yapıyor, o kişilere kendini fazla önemli hissettiriyoruz. Bence artık elimizi eteğimizi bu insanların yaşamlarından da yaptıklarından da çekmek gerekiyor ki, onlar da "Öyle meraklı bir kitle var ki arkamda ben en iyisi kitap yazayım, nasıl olsa gündem olurum, kapış kapış satarım." tarzında düşüncelere sürüklenip edebiyatımızı zehirlemesinler.

TUĞÇE AYGÜL
9-H

Yasak Gibi

Ağlamak istiyorum.
Yere oturup, iç çekerek.
Ağlamak istiyorum ama olmuyor.
Ağlayamıyorum.

Gözümden bir iki damla yaş akıyor.
'Daha fazla kimseyi üzme' der gibi
Eskisi gibi ağlayamıyorum.
Sanki ağlamam yasak gibi

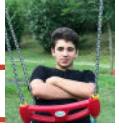
Aynanın karşısına geçip,
Bakıyorum dolu gözlerime
Akan bir, iki damla yaşa.
Sorguluyorum kendimi neden? Diye.

Sözcükler bile kifayetsiz
Duygularıyla karşılaştığında
Yazarak da anlatamıyorum duygularımı
Sanki anlatmam yasak gibi

Dilden Dile.

BİLAL ACAY
11-C

Dilden Dile... Gönülden dile dökülen beyitler...

“Dilden Dile” ilk başta adından ne olduğunu kestiremeyip sonrasında ise oldukça zevk aldığım bir projeydi benim için. Ayverdi’de görev aldığım onlarca programdan sonra Dilden Dile tecrübeli olduğumu bana göstermeye yetmişti açıkçası. Edebiyatımızda oldukça önemli bir yere sahip olan Yahya Kemal’den, Baki’den beyitler okumak beni fazlasıyla gururlandırdı. Üstelik çekimler bitip yayınlanma zamanı geldiğinde sesimi, teknik ekibin hazırladığı o mükemmel videonun arkasında duyunca çok mutlu oldum ve fazlasıyla sevindim.

Ortaya çıkan dışarıdan bakıldığında sadece kulağa huzur veren ürünler gibi görünse dahi projeyi uygulama esnasında kurduğumuz dostluklar, geçirdiğimiz eğlenceli zamanlar birer anı olarak hayatımızda yer

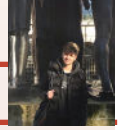
edindi. Kayıt sırasında oluşan güzel saatler ise hafızamdan asla silinmesini istemediğim değerli anlardan.

Divan edebiyatından kesitlerle hazırlamış olduğumuz bu projede, insanlara aşlamak istediğimiz şey; unutulmaya yüz tutmuş bu harika eserleri yeniden yaşantımıza bir nebze sokabilmektir. Böyle önemli insanların vermiş olduğu eserlerin unutulmaya layık olmadığını düşünen bizler elimizden geleni yapmış olduk. Eğer becerebilseydik ne mutlu bizlere.

Yaptığımız bu çalışmada, her daim yanımızda olan hocalarımızı; Havva Sokullu ve Seval Yardım’a teşekkürlerimi iletiyor ve sizlerden iki haftada bir cuma günü okulumuz Instagram adresinde paylaşılan beyitleri dinlemenizi rica ediyorum.

Özlenecek Anlar..

CENK TOPRAK KOYUN
9-H

24

Semiha Hocamızın her zamanki sınıfa girişi, selamlayışı... E korkuyoruz tabii, o kitap dağıtım gününde muhteşem(!) bir etki yaratmıştı üstümüzde. Ben hocamızın gözüne girmeye çalışırken, projelerden çıkageldi konu. Gala olayını duyar duymaz ‘Kısa film bizim işimiz.’ dedim. Takdiri sizlere kalmış olan kısa filmimizi de bu yazıyı yazdığım sıralarda teslim etmiş durumdayız.

Tabii zor oldu toplanmak başlarda. Zaman yetiştirmeye çalışıyoruz, insan tanıyalım, ders çalışalım, onu bunu yapalım derken zaten ilk sınav haftası geldi. Paçalarım tuttu tabii caizse. Geceleri aklıma takılıyor. “Allah’ım nasıl başlayacağız ki nasıl bitirelim şu işi.” Sınavlardan önce bir gün harala gürele bir okul çıkışı toplandık. Senaryo olmayacaktı, herkes akışa göre gidecekti. Planlıydık; karakterler oluşturuldu, konular belirlendi -en çok zorlandığımız konuydu. Ha başladık ha başlayacağız derken araya sınav haftası girdi. Ama nasıl pembe yalanlar, nasıl bahaneler... Ne siz sorun ne ben söyleyeyim. Üstelik not kağıdımız da kaybolmuştu. Neyse ki hafızamız kuvvetliydi. Sınavlar bitti, biz yine ani kararlar alarak toplandık. Artık çekim başlamalıydı. Başlarda çok büyük ciddiyetle başlamıştık, hatalar başlayınca kahkaha krizleri mi dersiniz, zamanın durmadan akması mı dersiniz, hiçbir şeyin farkında olmadan bir şeyler yapıyorduk. Kendi çapımızda eğlendik belki de sadece... Kimi zaman ‘Bitse de gitsek.’ moduna ufak ufak göz kırptıysak bile güle oynaya devam ediyordu her şey. Yine de beklediğimizden hızlı bitmişti çekimler. Tabii biz gururluyuz, ‘Bitti işte bu kadar, biz yaptık biz.’ tarzında hafif ego ima eden

küçük cümlecikler duyuluyordu aramızda. Evde çekilecek küçük sahneler kalmıştı ki beklediğimizden uzun süren bir sancı oldu bizim için. İkinci Sınavlar geliyor, o geliyor, bu geliyor... Videolar ulaştırılmıyor, ulaşınca kalitesi düşük oluyor vesaire vesaire derken en sonunda çekimlerin sonuna bir şekilde geldik. ‘Her şey bitti.’ diye rahat rahat hareket ederken ‘montaj’ denen arkadaş başımıza bela oldu. Bilgisayar popülasyonu açısından kıt bir gruptuk ve kendi içimizden birileri yapamıyordu bu işi. Bir arkadaşımız vardı yapan, onun ise bilgisayarına videoları atamıyorduk. Sorunlar sorunlar... Daha sonrasında ise talih kuşu gibi başımıza konan arkadaşımızın bir tanıdığına ulaştırdık videoları. Bu sefer ise şunu fark ettik; sahnelerde sonu ve başı kısa tuttuğumuz için kesme payı azalmış. İşte bu bittiğimizin resmidir. Küçük çaplı kalp krizleri, yenilecek azarlar... Son bir çare için tekrar yolladık videoları. İkinci montaj ise çok çok tatmin ediciydi. İşte bitmişti!

O rahatlama anını nasıl anlatsam? Her türlü az kalır. Kalır da, bizde bıraktığı izlerinin kalıcılığı ise anlatılmaz. Şahsen eğlenerek yaptığım bu işten sonra bir daha bu anın geri dönmeyeceğini bilmek kırgınlık verici. Bir daha olsa bir daha yaparım diyeceğim türdendi. Son olarak; tüm emeği geçen öğrencilere yarışmada başarılar dilerim, ancak umarım ödül ve ödülleri biz toplarız. Bize böyle bir tecrübeyi edinebilme mutluluğunu yaşattığı için okulumuza ve Semiha Hocamıza çok teşekkür ederiz.

Sevgiler...

KÜBRA DALARS
11-G/TM

Yan Ateş Böceği

Her sokağını ezbere bildiğim, mutluluğunu da üzüntüsünü de gök kubbesine taşıyan bir şehir duruyor orada. İçinde barındırdığı insanlarıyla, birbirinden farklı umutlarıyla, güneşli yağmurlu fark etmeden her daim canlı kalabilen ruhuyla... İnanıyordu geleceğe, seveceğine sevileceğine, koruyacağına ve kollanacağına. Bilmiyordu inanmanın, yitirmenin başlangıcı olduğunu. Küçük bir çocuğun, annesinin onu hiç bırakmayacağına inandığı kadar inanıyordu. Birer birer alıyordu bu minik şehir insanları hayatına. Her yerinde farklı farklı hikâyeler birikiyor, o anların fotoğrafları birer birer kazınıyordu maviliğine. Her yeni gün katlanıyordu güzelliği. Zaman geçtikçe daha da kapılıyordu yolunda giden düzenine. Bu bağlılık, korkuyu da getiriyordu beraberinde. "Ya..." diyordu, "Bir deprem olurda gömülürsem hiçliğe?" sonra kendi kendine sakinleşiyordu. "Eğer ben iyi bir şehir olursam kimse benim yıkılmamı istemez." diye avunuyordu. "Peki ya..." diyerek tekrar düşüncelere dalyordu. "Ya kocaman dalgalar beni yutmak isterse?" Yine farkına varıyordu boşuna endişelendiğinin. Yine de bu sorular onu hep tetikte bırakıyor, hiç yanlış yapmasına yardımcı oluyordu.

Yıllar sonra bir gün bir durgunluk hissetti. Her yer sessiz ve cansızdı. Neredeydi insanları? Bülbülleri bile her an söyledikleri şarkıyı mırıldanmıyorlardı. Sokakları, hatta o koca meydanı bile bomboştu. Korku ile hemen gürlendi şehir: "Neredesiniz beni güzelleştiren sevdiklerim?" Bu çağrısıyla sessizliğin yerini birlik aldı. Şimdi tüm kahramanları karşısında, ona bakıyordu. Yüzlerinde her zamanki mutluluk gülüşleri değil farklı bir şey vardı. Acı birer gülümsemeydi bunlar. Bu gülümsemeler de şu cevapla son buldu: "Adsız şehir, güzel şehir! Biz artık gitmeye karar verdik. Çünkü sen, sen hep aynısın. Hep böyle sakin ve iyisin. Ama biz artık burada seninle olmaktan sıkıldık ve yeni şehirler tanımak istiyoruz. Hoşçakal!"

O an kalakalmıştı şehir. Her şeyden hatta kendisinden bile sakındığı sevdikleri onu birkaç cümleyle terk ediyordu. Yaşadıklarının hepsinin birer yalandan ibaret olduğunu düşündü. Uğradığı bu ihanetle sarsılıyordu minik şehir. Fedakârlığı, korkuları, bağlılığı yüzünden bırakılmıştı ve bunu kabullenemiyordu. Bir kâbusta olduğuna inanmak istiyordu ama gerçekler bütün acımasızlığıyla gözlerinin önündeydi. Gitmişlerdi. Şimdi başka şehirlerde, belki de aynı şeyleri yaşayacaklardı. Kendini özel hisseden bu şehir, artık hepsinden farksız olacaktı. İlk kırgınlığını yaşıyordu ve hayat ona ilk kez tattırılmıştı kötü tadını. Küstü şehir, herkese, her şeye ve gün sonunda kalakaldı kendisiyle. Söndü tüm ışıkları, aktı bulutlarından gözyaşları. Çaresizce boşluğunu izliyor, aklından geçiriyordu güzel günlerini. İçindeki acıyla yumdu gözlerini şehir, o gece ilk kez olmamayı diledi.

Ansızın kamaştı gözleri, attı kalbi heyecanla. Karan-

lığa gömülen şehri aydınlanmıştı adeta. "Geldiler mi yoksa? Bırakamadılar mı beni?" diye sorular soruyor, deliriyordu kalbi. Nihayet cevaplandı soruları. Bir ateş böceğiydi gelen. Küçük gövdesi yetiyordu şehri aydınlatmaya. Şehir ilgisizce bakıyordu bu ateş böceğine. Varlığı ona hiçbir anlam ifade etmiyor, yaşattığı hayal kırıklığından dolayı içten içe kızırıyordu. "Neden buradasın?" diye sordu, oradan oraya uçan ateş böceğine. Durdu ateş böceği, dinlendi ve "Uzun zamandır aradığımı buldum." dedi heyecanla. "Aradığın neydi?" dedi merakla şehir.

"Sendin. Diğer şehirlerde yaşadıklarım bana çok zarar verdi ama sen hepsinden farklısın. Hep senin gibisini bulmak istemiştin." dedi ve utandı ateş böceği. Şehir, şaşkınlıkla dinliyor ama bu küçük böceği ciddiye alamıyordu. Tek düşündüğü kaybettikleriydi ve onları geri istiyordu. Dayanamadı ve kırıcı bir şekilde: "Küçük bir böcekten başka bir şey değilsin sen. Ben seni değil, onları istiyorum." dedi. Vazgeçmedi ateş böceği, aldırmaı duyduklarına. Çünkü hisleri çok fazlaydı bu minik şehre. Günler geçiyor ateş böceği her gece şehri geziyor, onu aydınlatıp resimler çiziyor ama onun ilgisini bir türlü çekemiyordu. Şehir, kendine bile itiraf edemese de ateş böceğinin varlığı onu mutlu ediyor ve ayakta tutuyordu. Bunu anlamayarak her konuşmasında kendini seven ateş böceğini kırıyor, ona değer vermediğini ve umurunda olmadığını belirtiyordu.

Her daim sevgiyle ışıldayan ateş böceği kırılmaya dayanamamaya başlıyordu. Sevilmediğini anlıyor, sönmeye yüz tutuyordu. Hayalini kurduğu şehir, artık o kadar güzel gelmiyordu kalbine. Bu şehir onu tamamen söndürmeden umutlarını da hislerini de toplayıp veda dahi etmeden uçtu başka bir şehre.

Gece olduğunda inanamadı şehir. İçini aydınlatan o ışık yoktu şimdi. Her yerde aradı ama yine de bulamadı minik ateş böceğini. Onun sevgisine o kadar inanmıştı ki gideceğini aklının ucundan geçirmemişti. Onu mutlu eden tek şeyi de kendi elleriyle yok etmişti. Neden yapmıştı bunu, bilmiyordu. Ama o an anladı en az ateş böceğinin ona verdiği kadar değer veriyordu şehir ona. Tüm gece ışığını bekledi ama o yoktu. O an anladı, yıkılmak için depreme ve boğulmak için dalgalara gerek yokmuş, ateş böceğinin yokluğu yetermiş onu yıkmaya. Şimdi bu yalnız şehir hala o ışığı bekliyor, kalbindeki ışığın yanmasını ve ateş böceğiyle beraber sonsuza dek mutlu olmayı.

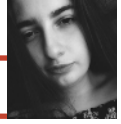
Belki bir gün o ateş böceği, geri döner onu mahveden eski hayaline. O gelene kadar bu şehir bir daha düzelmeyecek, bu şehir hep eksik, hep sessiz ve hep üzgün kalacak.

Biz gibi.

Ateş böceğini bekleyen minik şehir ve hep seni bekleyecek olan ben. Bu şehir bizim şehrimiz, dön gel ateş böceği.

Acaba Müsait Midir?

SELİN NAZ ÇOBAN
11- G/TM

Her öğrencinin, her öğretmenin, her velinin, her mezunun yaşadığı bir soruna değineceğim bugün. Seval Hoca'nın hiçbir zaman müsait olmayışı... Aslında bu durumdan kendisi de muzdarip. Gelen çaylarını içmeden soğuması, herkese aynı anda toplantı için randevu vermesi ve sonra unutmaması, aynı anda bir oda dolusu insan...

Emine Hoca ve dene-meler, 12. Sınıflar ve izin kâğıtları, geç gelenler, nöbetçiler, susmayan telefonlar, her gün farklı bir sebeple ortaya çıkan toplantılar. Zor olsa gerek bütün bir günü bunlara ayırmak. Geç saatlere kadar okulda kalıp projelerle uğraşmak. Ama şu da bir gerçek ki Seval Hoca'nın bu kadar işe nasıl yetiştiği kimse tarafından bilinmiyor, bu olay gizemini hala koruyor.

Seval Hoca her döneme bir defter ile başlıyor aslında. O defterde yazan bir sürü yazı var ve hepsi yıl içinde yapılacakları ifade ediyor. Açılış töreninden tutun da kapanış törenine kadar olan her şey bütün detaylarıyla, ayrı ayrı özenilerek yazılmış. Sonra bu defter birken iki oluyor, sonra projeler defterlere sığmıyor, ayrı ayrı word dosyaları, ayrı ayrı klasörler, mailler... Hiçbir öğrencinin gönlü kırılmasını istemiyor kendisi. "Hocam böyle böyle bir şey yapmak istiyoruz, bizi destekler misiniz?" ile biten her konuşma Seval Hoca'dan gelen tatlı bir itirazla başlıyor "Ben buna nasıl yetişeyim evladım?" sonra küçük bir gülümsemeye bırakıyor yerini. E hal böyle olunca da Seval Hoca müsait olamıyor.

Kaç öğrenci o kapıdan döndü, kaç öğrenci geç kâğıdı alamayıp yok yazıldı, kaç öğretmen dersine geç kaldı, kaç mezun geldiği gibi geri döndü bilinmez. Tam Seval Hoca boş diyoruz, gidip konuşalım şu mevzuyu diyoruz, ilçeye toplantıya gidiyoruz. Tam geldi konuşalım şu mevzuyu diyoruz, Hüseyin Hoca ile toplantısı oluyor. E bari mesaj atalım diyoruz. Evet, onu yapıyoruz. Ama genellikle Seval Hoca'yı yine iş üstünde yakalıyoruz. Bazen uyumadığından şüphe etmiyoruz değiliz çünkü attığımız her mesaja her saatte cevap veriyor. Gece üçte cevap veriyor, sabaha karşı beşte cevap veriyor. Yorgun olduğu-

nu hiçbir zaman belli etmiyor, bu bir mucize. Bir de her zaman şık giyiniyor. Her gün ayrı bir şaşkınlık yaratıyor üzerimizde. "Yahu bu kadın nereden buluyor bunları?" diye düşünmüyor değiliz ara ara.

Bir mezunumuz "Bu okulun iki temel direği var." demişti bir gün. Ve bu iki temel direktan birinin Seval

Hoca olduğunu söylemişti. Kendisini şimdi daha iyi anlıyorum aslında. Her gün ne kadar şeyle uğraştığına, birçok şey planlayıp tamamladığına, defterdeki her bir hedefi tek tek gerçekleştirip yanına mutlu bir şekilde tik atışına, aynı masada 5 farklı etkinliğin detaylarını konuşabilmesine, her öğrenciye ayrı ayrı değil tek bir muamele gösterebilmesine en yakından şahitlik eden kişilerdenim. Bazen kendimi çok şanslı hissediyorum. Çünkü kendisinden çok fazla şey öğreniyorum, öğreniyoruz, öğrendik.

Uzun lafın kisası arkadaşlar o oda hiçbir zaman boş olmayacak, o odada hiçbir zaman amaçladığımız konuyu açamayacaksınız, araya hep birileri girecek, o odada hiçbir zaman Seval Hoca'yı boş göremeyeceksiniz. İzin kâğıdı almak için hep Hüseyin Hoca'ya yönlendirileceksiniz. En iyisi biz işlerimizi Hüseyin Hoca ile halledelim. Ve bir rica daha 12. Sınıflar biraz daha kısık sesle lütfen, Seval Hoca'nın genelde başı ağrıyor.

YAĞMUR KUYUCU
11-E

BEPP

(BİLGİ ve EĞLENCE PAYLAŞIM PLATFORMU)

Bilgi nedir? Bilgi... Her gün adını duyduğumuz ama tam olarak, belki de asla, anlamlandıramadığımız kelime.

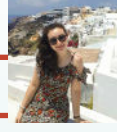
İnsanların aklını kullanarak ve araştırıp gözlemleyerek sahip oldukları bilişsel öğedir bilgi. Öğrenmenin sonucunda elde edilen her veri bilgidir. Bilginin hayatımızdaki önemi büyüktür. Daha güzel bir yaşam sürdürebilmemiz için bilgi olmazsa olmazlardan. Henüz küçük yaşlarda başladığımız okul hayatımızın, temel gayesi de bilgi sahibi olmak ve öğrendiğimiz bilgileri hayatımıza uygulamaktır. Bilgi, her zaman ve her yerde bütün kapıları açabilecek mücevherlerle kaplı bir anahtardır.

Zihnimiz ise bir bilgi hazinesidir. Bizim dışımızda kimsenin ulaşamadığı parçalar saklıdır hazinenin içinde. Bu parçalar bizi biz yapan, zenginleştiren bilgilerdir. Kimi zaman bunları aktarmak ve paylaşmak isteriz. Çünkü biliyoruz ki bu hazineyi paylaşmak yanımdakileri de zengin yapacak ve onlar da benimle paylaşımında hazinem büyüyecek.

Lakin paylaşmak için ne kadar hevesli olsak bile kimi zaman gerek alçak gönüllülükten, gerek utangaçlıktan gerekse doğru kelimeyi bulamadığımızdan, kendimizi tam ifade edemiyoruz. Belki de bizim en büyük engelimiz kendini ifade edememek.

Bilgi karşı tarafa aktarıldıkça vardır. Öğrenilen her yeni bilgi, daha önce farkında olunmayan durumların görülmesini, algılanmasını sağlar. Böylece insan mevcut değer yargılarını gözden geçirmek ihtiyacı ile karşı karşıya kalır. Peki, biz bunu ne kadar başarabiliyoruz?

Kendini ifade etmek ise ön yargı ile yaklaştığı gibi zor değildir. Tek ihtiyacımız olan biraz cesaret, bir sahne ve hitap edebileceğiniz bir kitle. BEPP ise bize bu imkânı sağlıyor. Sen de düşüncelerini kelimelere döküyorsun.

DEFNE UYSAL
9-F

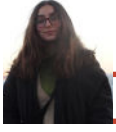
Gülümse

Mutlu yaşamak ne güzel şey değil mi? Geride bıraktığın o koskoca ömrün hep gülerken geçmesi. Bazı insanlar var ki bunu bilmeden ömürlerini tükettiler bile. Ancak bu onların yaşadıklarının ağırlığıyla ilgili değil, yaşadıklarına verdikleri tepkilerle ilgili.

İki insan düşünün biri en kötü durumda bile hiç şikâyet etmeyip olaydaki iyi noktayı görebilirken, diğeri hep içinde olduğu durumun güçlüğünden bahsedip hep olumsuz yönleriyle ilgileniyor. Sizce hangisi daha mutlu yaşıyor, hangisinin hayatı daha çekilebilir? Cevapları duyar gibiyim. İşte tam da bu yüzden önemli olan dertleriniz değil, sizin onları ne kadar üzmeye, kafaya takmaya değer bulduğunuzdur. En kötü olayların bile mutlaka iyi bir yönü vardır. Daha kötüsü de olabilecekken, bunun sizin başınıza gelmemesi bile başlı başına hayata olumlu bakıp şanslı hissetmeniz için bir sebeptir. Sıkıntılı bir durumla karşılaştığınızda canınızı sıkmanız, ağlamanız size hiçbir şey katmaz aksine sorunu çözmenizi zorlaştırır. Hayata hep olumlu tarafından bakan insanların pembe gözlük taktıkları söylenir. Peki, ya asıl bunu söyleyenler kapkara gözlükleriyle etraflarına baktıklarından her şeyi karamsar görüp öyle yorumluyorlarsa?

Unutmayın hiçbir dert sizden önemli değil, tıpkı çözümsüz olmadığı gibi. Sorunların sizi yıpratmasına izin vermeyin. Çünkü ölüm bir gün elbet gelecek ve o zaman asıl önemli olanın, o ömrü nasıl geçirdiğiniz, geride neler bıraktığınız olduğunu fark edeceksiniz. Kısacası mutlu bir hayat geçirmek de, mutsuz bir hayat geçirmek de tamamen sizin ellerinizde.

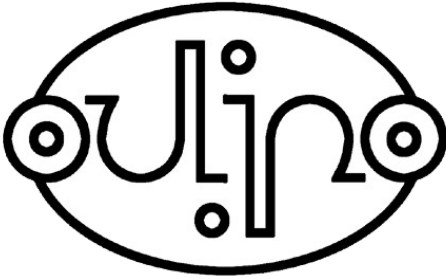

EDA DERE
9-C

OULIPO MEDİR ?

Raymond Queneau, François Le Liannois ve arkadaşları tarafından 24 Kasım 1960 tarihinde oluşturulan bir edebiyat hareketidir. "Potansiyel Edebiyat İşliğı" anlamına gelen Fransızca "**Ouvroir de Littérature Potentielle**" sözcükl erinin ilk iki harflerinden türetilmiştir. "Kısıtlanmış yazı" olarak da bilinir.

Bu akım, dilin sınırlarını genişleterek edebiyatta mantıktan, satrançtan, matematikten yararlanmak amacıyla ortaya çıkmıştır. Bu akıma dahil olan yazarlar, eserlerinde dilbilgisi sınırlamalarına, bulmacalara ve bazı tekniklere yer vermişlerdir. Örneğin: Lipogram (Tüm metinde bir tane ünlü harfi hiç kullanmama), permütasyon, değiştirir gibi.

28

Türk edebiyatında da kullanılan tekniklere baktığımızda ise anagram (Bir sözcükteki harflerin yerlerini değiştirerek yeni bir kelime oluşturmak) ve 'eye rhyme' gibi oulipien teknikleri görebiliriz. Bahsettiğim şeyler size hiçbir anlam ifade etmemiş olabilir o yüzden bir de şöyle açıklayayım: Anagram tekniğı, edebiyatımızda özel adların saklanması için kullanılmıştır. Mesela metinde "Özge" ismi "göze"; "Bahri" ismiyse "ihbar" diye geçebilir. 'Eye rhyme' diye bahsettiğimiz şey ise kafiyedir. Oulipo'nun edebiyatımızla olan tek benzerliğı teknikler değildir. Çeşitli dönemlerdeki şiirlerimizin de Oulipo'nun özelliklerini taşıdığı söyleyebiliriz bunun sebebiyse Oulipo'nun sınırlandırmalar sayesinde yazarların yaratıcılıklarını geliştirmesidir.

Örneğin: Metinlerin yazılmayıp ezberlendiğı günlerde eserlerin akılda kalıcılığını kolaylaştırmak için vezin ve kafiye kullanılıyordu ki yeni eserler de bunlara uyuyordu.

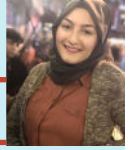
Divan edebiyatındaki şiiri ele alırsak; şairlerin hem Uzak Doğu şairlerinin uyduğı hece ve kıt'a sayısına hem de Batı şiirindeki dize sonu kafiye sınırlamasıyla kıt'a biçimlerine ayrıyeten aruz ölçüsüne dikkat ettiklerini görürüz. Bunların sonucunda hem sanatsal hem de biçimsel açıdan güzel eserler yazmışlardır. Yani tüm bu sınırlamalar eserlerini geliştirmiştir.

Halk edebiyatında da "lebdeğmez" denilen bir tür görürüz. Bu söz sanatında, iki aşık doğaçlama olarak belli kurallar çerçevesinde atışma yapar. Atışmaya katıl-

mayan birinin ortaya attığı ayağı (Son mısranın sonunu, dolayısıyla şiirin kafiyesini belirler.) uyma ve dudak ünsüzlerini (b, p, m, f, v) kullanmama şartı vardı. Rakibini elemek için güzel, hikmetli söz söylemek gerekiyordu. Bu harflerin söylenmediğine emin olmak içinse aşıklar dudaklarının arasına birer iğne yerleştirirlerdi böylece dudak ünsüzlerini kullanırlarsa iğne dudaklarına batardı ve kaybederlerdi.

*Güzel güzel diyarlardan geçerken
Soğuk soğuk sularından içerken
Al yanaklı canan orda gezerken
Nerde kaldı düşler ki ah nerede*

ESRA BAKKALOĞLU
2017 Mezunu

Anka Misali

*Ay mı parladı mihrapta
Güneş mi doğuyor?
Sessiz ışıltılar var
Sevdiğim... Sensiz çığlıklar...
Kaldırımlara yabancıyım
Sevdiğim... Hissizliğe sancılı
Alnımdaki kara yazı
Bahtım kapana kısılı.
Duymadın çırpınışlarımı
Sevdiğim... Zincirlendim mihnete
Veda ettim bize
Oysa gelecektin sevdiğim.
Ufukta gözükecektin
Birlikte kulaç atacaktık,hayata
Biz diye nefes alacaktık
Sevdiğim...
Yeniden doğacaktık...*

Uzaydan Yeni Haberler Geldi!

ZEYNEP DESTAN MEMİŞ
9-F

Sizin de gezegenleri düşündüğünüz zamanlar oluyor mu? Orada insan ya da bitki yaşamına uygun şartların olup olmadığını hiç merak ettiniz mi? Evet, bilim insanları birçok araştırma yapıyor ve zaman zaman bu araştırma sonuçları karşımıza çıkıyor. Mesela yüzeyinde diğer gezegenlerden daha çok krater bulunan Merkür'e sadece iki uzay aracı gitmiş. Dünya'ya boyut olarak çok benzediğinden "Dünya'nın kardeş gezegeni" olarak adlandırılan Venüs, diğer tüm gezegenlerin aksine saat yönünde dönmektedir ve bu yüzden Güneş batıdan doğar, doğudan batar. Peki, son araştırmalara göz attınız mı?

Satürn'ün uydusu Titan ve Dünya

Yıllardır insanlığın merak ettiği şeylerden biri Mars'ın neden buz gibi ve çorak olduğudur. Yeni bir takım araştırmalara göre birçok bilim insanı Mars'ın yüzeyinde su olduğu görüşünde. Bunun nedeni ise suyla oyulduğu düşünülen, dallanan vadiler ve toprağın çok uzun süre su altında kalmasıyla oluşabilecek minarelere rastlanılmasıdır. Ne var ki suyun yüzde stabil kalması için Mars'taki basınç yeterli değildir. Bir sebepten ötürü Mars atmosferinin birçok kısmını yitirmiş ve geriye kalan incecik atmosfer ise suyu stabil tutmak için yetersizdir. Mars'ı kolonileştirme hayalinin gerçekleşebilmesi için bilim insanları bu atmosfer inceliğinin nedenini araştırmaktadır.

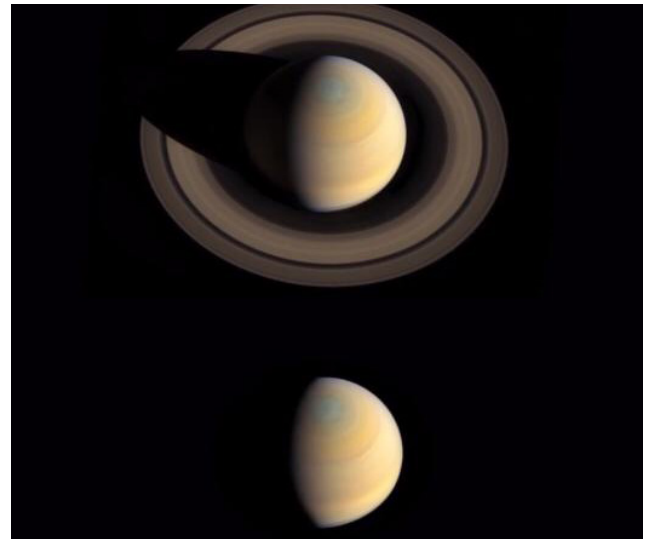
Aralık 2018'de yayınlanan bir rapora göre Satürn'ün halkaları büyük bir hızla kaybolmakta. Peki bu halkalar neden kayboluyor? Bunu da iyi anlamak için belki de başka bir soru sormalıyız. Bu halkalar neden var? Bu konu hakkında iki teori var, birincisi bunların gezegenle aynı anda oluştuğu yönünde. İkincisi ise sonradan Satürn'ün etrafında dolanan bir uydunun parçalanmasıyla oluştuğunu savunuyor ki bu çok büyük bir ihtimal. Çünkü bu halkalar Satürn'den daha genç. Hawaii'deki Keck Teleskobu tarafından yapılan gözlemler sonucunda halkalar

en içten başlayarak bir dolu gibi gezegene yağıyor. Bu yağış Güneş'ten gelen UV ışınları ve küçük meteorların çarpışması sonucu oluşan plazma bulutları halkaları oluşturan buzlar ile buluşunca minik toz bulutların yer çekiminin etkisiyle gezegene düşmesiyle oluşuyor. Her saniye 432 kg - 2870 kg civarında bir yağış gözlemleniyor. Bu her yarım saate bir olimpik havuzu dolduracak kadar çok demek. Eğer bu yağışın hızı değişmezse 292 milyon yıl sonra halkalar tamamen yok olacak.

Hızır Satürn'den bahsetmişken uydusu Titan'dan bahsetmezsek olmaz. Uydu olması onun Merkür'den büyük olduğu gerçeğini değiştiremez. Bugüne kadar keşfedilen tüm gök cisimleri arasında bizimki gibi gelişmiş bir atmosferi olan tek yer. Ayrıca bir yerlerinde okyanusları olduğu düşünülüyor.

Şu ana kadar hep Güneş Sistemi içindeki gelişmelerden bahsettik. Şimdi evden biraz uzaklaşma vakti.

Gökbilimciler bir "bebek gezegen" keşfettiler. Bu keşfedilen ilk bebek gezegen oldu. PDS70 adı verilen yıldız, 10 milyondan daha az bir süre öncesinde oluşmuş. Bebek gezegenin yaşının ise 5-6 milyon civarında olduğu düşünülüyor. PDS70b adı verilen gezegenin Jüpiter'den birkaç kat büyük olduğu ve muhtemelen bulutlu bir atmosfere sahip olduğu tahmin ediliyor. Max Planck Astronomi Enstitüsü yörüngesi ile yıldız arası uzaklığının Uranüs ile Güneş arasındaki uzaklık kadar olduğunu belirtti. Yörüngedeki her bir tam dönüş 118 yıl. Gezegenin sıcaklığının ise 1000° olması beklenmektedir.

Satürn'ün şimdiki ve gelecekteki hali

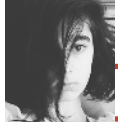

Ayverdi'de

"Okul, sadece dört yanı duvarla çevrili, tepesinde dam olan yer değildir. Okul her yerdir."

ŞEVVAL ORHAN
12-D

Ayverdi'ye Veda

Gidiyoruz... Herkes gider zaten. Önemli olan nasıl gittiğindir. Biz geldiğimiz gibi gitmiyoruz Ayverdi!

Çok zorlanmam sanıyordum. Evimden çok okuldaymışım. Ailemden çok seni görüyormuşum Ayverdi. Konferans salonundaki anılarımız, emeklerimiz, alkış tutanlar, teneffüsü kaloriferin başında geçirdiğimiz zamanlar. Edinilen dostluklar, bilgiler, tecrübeler. Oysa ne çok şey sığdırmışız dile kolay dört yıla. Her gün nefret ede ede geldiğim, gizliden sevdiğim okulum. Bana aile olmak için kan bağı gerekmediğini öğrettin. Bir sürü babam oldu, annem, ablam, abim ve küçük kardeşlerim:) Ne kahkahalarımıza tanıklık etti o duvar ne göz yaşları akıttık o tahta sırada. Ne unuttuk ne unutturuz omuz omuza verdiğimiz günlerimizi.

Sınavdan önceki ders, aynı anda üç derse çalışmamızı, sınava hangi hoca gelecek diye bekleşimimizi, sınav sonucuna ağlayıp zırlamalarımızı ve kurtarmalarımızı, 49 da bırakılmayı, karne haftasında, öğretmenler gününde, askıda not sırasını:) Kim unutabilir ki?

Arkadaşlarla atışmamızı, bir ders geçmeden sarılmamızı. Konferans salonuna inebilmek için yalvarmalarımızı ve alkışlamaktan ağrıyan elleri unuttur muyuz hiç? Kar tatili olsun diye edilen duaları, o meraklı bekleşi bir daha nerede yaşarız? Masadan kalkan dostlarımızı, ne seni, ne öğretmenlerimizi unutturuz artık. Sadece okul değilsin Ayverdi. Kendimize giden yolsun. Sana ulaşmak için çektığımız yollar bize sabırlı olmayı öğretti. Metrobüste, tramvayda yer kapma savaşımız adeta hayat mücadelesiydi. Ders çalışmak için whatsapp'ta açılan arkadaş grupları her ne kadar amacından çıkıp dedikodu yapılan bir yere dönüşse de o kadar fazla 'iyi ki' ile gidiyoruz ki. Öğretmenler sadece matematik, fizik, kimya, biyoloji öğretmiyor burada, önce insan olmayı, hayatlarında ki tecrübeleri, anılarını paylaşıyorlar bizimle. Her ay sırf yemek yemek için yapılan yerli malı günümüzü, birlikte kurulan hayalleri, on sekizgen bahçede oynanan oyunları, bilerek Seval hocanın odasına atılan topları hiç unuttur muyuz?

Bitti mi hikayemiz?

Bu burada kalmaz :)

Ayverdi yaşayana güzel kardeşim, Ayverdi'de yaşayınca güzel. Ayverdi çok güzel be!

Yeni yavrularına kucak aç Ayverdi.

Biz veda etmiyoruz, insan yuvasına veda eder mi hiç?

Dört sene evvel bir vatan annesinin bağrında kesişti yolumuz. 240 farklı fikir, 240 farklı bakış ve 240 farklı gülen yüzle. Başlarda belirsiz olan bu yola başlayışımız 'Biz Ayverdiliyiz!' demekle oldu.

Birçok ilkin yeri oldu bu yuva. Mesela kalabalık karşısında şarkı söylemenin hem de İngilizce! Ne zaman mevzubahis olsa kahkahalarla anımsıyoruz. İlk matematik sınavının sonucu ardından gelen hüsrana ve 'ortaokul hikâyesinden çıkma'. Ama kimi anılarımız da var ki içimizin okşandığı tatlı bir tebessümle anımsadığımız. Yüzünü dahi görmediğimiz insanlar için birlik olup yarıdığımız.

Pek anlamını çözemese de gitgide uçan kuğunun yeri farklıdır bizde. Sonra yukarıdaki bankta oturup bahçeyi seyretmek sarmaşıkların orada sohbet etmek... 'Kul mu, Küçük Ev mi?' diye tartışmak, günün son zili çalsa dahi okulda kalıp voleybol oynamak, münazara sonucunu nefesimizi tutarak beklemek, ardından gelen sevinç kucaklaşmaları, spor karşılaşmalarındaki onlarca

yaralanma, düşme ama beraber kalkabilme ve daha nice Ayverdi'ye has mesele. En mühimi de kendimizi tanımamıza ve derin dostluklar kurmamıza vesile oluşudur Ayverdi'nin. Sosyal anlamda daha kalıcı bir çevre edişimizin en büyük yapı taşıdır. Buraya bir başımıza geldik fakat nice insanla kol kola ayrılıyor.

Eh bu kadar anı yeterli şimdi meselemize dönelim. Diyeceğimiz odur ki biz gidiyoruz. Gitmek yalnızca fiili, hepimizin aklında kalacaksın. Mezunlar Günü, Kariyer Günleri'nde konuşmacı olarak büyük bir gururla bu koridorlara dönmek var. Yani aslında bir gidiş belli ki ama bir veda değil.

Dört yıl önce Vatan Caddesi'nde başlayan hikâyemiz artık Zeytinburnu'nda yeni yuvarımızda son buluyor. İşte Ayverdi! Geldik, büyüdük, gidiyoruz!

